

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Strasbūrā, 2024. gada 13. martā
(OR. en)**

**2021/0376(COD)
LEX 2309**

**PE-CONS 67/1/23
REV 1**

**EF 366
ECOFIN 1209
CODEC 2188**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
AR KO DIREKTĪVAS 2011/61/ES UN 2009/65/EK GROZA ATTIECĪBĀ UZ
VIENOŠANOS PAR DELEĢĒŠANU, LIKVIDITĀTES RISKA PĀRVALDĪBU,
UZRAUDZĪBAS PĀRSKATU SNIEGŠANU DEPOZITĀRIJU UN
TURĒTĀJBANKU PAKALPOJUMU SNIEGŠANU UN AIZDEVUMU IZSNIEGŠANU,
KO VEIC ALTERNATĪVO IEGULDĪJUMU FONDI**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2024/...**

(2024. gada 13. marts),

**ar ko Direktīvas 2011/61/ES un 2009/65/EK groza
attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību,
uzraudzības pārskatu sniegšanu, depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu
un aizdevumu izsniegšanu, ko veic alternatīvo ieguldījumu fondi**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹,

¹ Eiropas Parlamenta 2024. gada 7. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 26. februāra lēmums.

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES² Komisija ir pārskatījusi minētās direktīvas piemērošanu un darbības jomu un secinājusi, ka mērķi integrēt Savienības alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) tirgu, nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem un aizsargāt finanšu stabilitāti vairumā gadījumu ir sasniegti. Tomēr tās pārskatīšanā Komisija arī secināja, ka ir nepieciešams saskaņot noteikumus attiecībā uz alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP), kas pārvalda AIF, kuri izsniedz aizdevumus, kā arī ir vajadzīgs precizēt standartus, kas piemērojami AIFP, kuri deleģē savas funkcijas trešām personām, nodrošināt vienlīdzīgu regulējumu struktūrām, kuras sniedz turētājbanku pakalpojumus (“turētājbankas”), uzlabot pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumiem, optimizēt uzraudzības datu vākšanu un veicināt likviditātes pārvaldības instrumentu lietošanu Savienībā. Tāpēc grozījumi ir vajadzīgi, lai reaģētu uz minētajām vajadzībām nolūkā uzlabot Direktīvas 2011/61/ES darbību.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

- (2) Stabils deleģēšanas režīms, vienlīdzīgs regulējums turētājbankām, saskaņota uzraudzības pārskatu sniegšanas, galvenokārt novēršot dublēšanos un pārmērīgas prasības, un saskaņota pieeja likviditātes pārvaldības instrumentu lietošanai ir vienlīdz nepieciešami pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldībai. Arī tādēļ ir lietderīgi grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK³, ar ko paredz noteikumus par PVKIU un to pārvaldības sabiedrību darbības atļaušanu un darbību deleģēšanas, aktīvu glabāšanas, uzraudzības pārskatu sniegšanas un likviditātes riska pārvaldības jomā.
- (3) Savienības AIF tirgus neto aktīvu vērtība 2022. gada beigās sasniedza 6,8 triljonus EUR. Profesionālie ieguldītāji veido aptuveni 86 % no tādu AIF neto aktīvu vērtības, kurus pārvalda vai tirgo Savienībā atļauju saņēmuši AIFP un zem noteiktas robežvērtības esošie AIFP, t. i., Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punktā minētie AIFP. Savienības AIF tirgus nodrošina Savienības uzņēmumiem vairāk nekā 250 miljardus EUR privāto kredītu veidā, un Savienības ieguldītāju atbildības jomā ir 30 % no šai nozarei kopumā piešķirtā kapitāla. Kopējais Savienības AIF tirgus apjoms turpina pieaugt — no 2020. līdz 2022. gadam tā pieaugums bija 15 %, un 2020. gada beigās AIF veidoja vienu trešdaļu no Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu fondu nozares. Taču joprojām pastāv iespējas nozares izaugsmei, ko var panākt, nodrošinot institucionālajiem ieguldītājiem lielāku izvēli un uzlabojot kapitāla tirgu savienības konkurētspēju.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

- (4) Lai palielinātu AIFP darbību efektivitāti, Direktīvas 2011/61/ES 6. panta 4. punktā iekļautais papildpakalpojumu saraksts būtu jāpaplašina, lai tajā iekļautu uzdevumus, ko administrators veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011⁴ (“etalonu pārvaldība”), un kredītu apkalpošanas darbības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2021/2167⁵. Pilnīguma labad būtu jāprecizē, ka uz AIFP, kurš veic šāda administratora uzdevumus vai kredītu apkalpošanas darbības, būtu jāattiecinā vai nu Regula (ES) 2016/1011, vai arī Direktīva (ES) 2021/2167.
- (5) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, būtu jāprecizē, ka AIF pārvaldība var ietvert arī tādas darbības kā aizdevumu izsniegšana AIF vārdā un īpašam nolūkam izveidotu struktūru vērtspapirizācijas apkalpošana.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2021/2167 (2021. gada 24. novembris) par kredītu apkalpotājiem un kredītu pircējiem un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2014/17/ES (OV L 438, 8.12.2021., 1. lpp.).

- (6) Lai uzlabotu juridisko noteiktību AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām attiecībā uz pakalpojumiem, ko tās var sniegt trešām personām, būtu jāprecizē, ka AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām ir atļauts trešo personu labā veikt tās pašas funkcijas un darbības, ko tās jau veic attiecībā uz to pārvaldītajiem AIF un PVKIU, ar noteikumu, ka jebkāds iespējamais interešu konflikts, ko rada šāda funkcija vai darbība nodrošināšana trešām personām, tiek pienācīgi pārvaldīts. Šādas funkcijas un darbības ietver korporatīvos pakalpojumus, piemēram, cilvēkresursu un informācijas tehnoloģiju (IT) jomā, kā arī IT pakalpojumus portfeļa pārvaldībai un riska pārvaldībai. Šāda iespēja apjomradītu ietaupījumu veidošanai veicinātu ES AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrību starptautisko konkurētspēju un palīdzētu dažādot to ieņēmumu avotus.
- (7) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, būtu jāprecizē, ka uz AIFP, kas sniedz papildpakalpojumus saistībā ar finanšu instrumentiem, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES⁶ izklāstītie noteikumi. Attiecībā uz aktīviem, kas nav finanšu instrumenti, būtu jānosaka prasība AIFP ievērot Direktīvas 2011/61/ES prasības.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EC un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

- (8) Lai nodrošinātu Direktīvā 2011/61/ES noteikto prasību vienvērtīgu piemērošanu attiecībā uz nepieciešamajiem AIFP cilvēkresursiem, ir jāprecizē, ka atļaujas pieteikuma iesniegšanas brīdī AIFP būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm informācija par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko tas izmantos savu funkciju veikšanai un — attiecīgā gadījumā — personu, kam deleģētas tā funkcijas, uzraudzībai. Lai vadītu AIFP darbību, vajadzētu iecelt vismaz divas fiziskas personas uz pilnu slodzi, kuras vai nu AIFP nodarbina vai ir AIFP izpildlocekļi vai pārvaldes struktūras locekļi un kuru domicils jeb to pastāvīgā dzīvesvieta ir Savienībā. Neatkarīgi no minētā tiesību aktos noteiktā minimuma varētu būt, ka atkarībā no AIFP un tā pārvaldīto AIF lieluma un sarežģītības ir vajadzīgs vairāk resursu.
- (9) Dažu dalībvalstu valsts tiesību aktos vai nozares standartos ir noteiktas prasības par viena vai vairāku AIFP pārvaldes struktūras vai PVKIU pārvaldības sabiedrības vadības struktūrasvai ieguldījumu sabiedrības vadības struktūras locekļu neatkarības pakāpi. Vajadzētu mudināt AIFP, kas pārvalda privātiem ieguldītājiem tirgotos AIF, un PVKIU pārvaldības sabiedrības un ieguldījumu sabiedrības par savas pārvaldes struktūras vai vadības struktūras locekli iecelt vismaz vienu direktoru, kas būtu neatkarīgs vai bez izpildpilnvarām, ja tas iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai AIFP, PVKIU pārvaldības sabiedrības vai ieguldījumu sabiedrības izcelsmes dalībvalsts nozares standartiem, lai aizsargātu AIF un PVKIU intereses un AIFP pārvaldīto AIF vai PVKIU ieguldītāju intereses. Veicot šādu iecelšanu AIFP, PVKIU pārvaldības sabiedrībai vai ieguldījumu sabiedrībai ir jānodrošina, ka minētais direktors ir neatkarīgs pēc būtības un viņam ir pietiekamas zināšanas un pieredze, lai varētu novērtēt, vai AIFP, PVKIU pārvaldības sabiedrība vai ieguldījumu sabiedrība pārvalda AIF vai PVKIU ieguldītāju interesēs.

- (10) AIF tirdzniecību ne vienmēr veic tieši AIFP, bet gan viens vai vairāki izplatītāji AIFP vārdā vai savā vārdā. Varētu būt arī tādi īpaši gadījumi, kad neatkarīgs finanšu konsultants piedāvā tirgū AIF bez AIFP ziņas. Uz lielāko daļu fondu izplatītāju attiecas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES vai Direktīvu (ES) 2016/97⁷ noteiktās regulatīvās prasības, ar ko ir noteikta to atbildības joma un apjoms attiecībā uz viņu pašu klientiem. Tāpēc Direktīvā 2011/61/ES būtu jāatzīst vienošanos par izplatīšanu dažādība un jānošķir, no vienas puses, vienošanās, kurās izplatītājs rīkojas AIFP vārdā, kas būtu jāuzskata par vienošanos par deleģēšanu, un, no otras puses, vienošanās, saskaņā ar kurām izplatītājs rīkojas savā vārdā, kad tas tirgo AIF saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES vai izmantojot uz dzīvības apdrošināšanu balstītus ieguldījumu produktus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2016/97, un tādā gadījumā Direktīvas 2011/61/ES noteikumi par deleģēšanu nebūtu jāpiemēro, neņemot vērā to, vai starp AIFP un izplatītāju pastāv izplatīšanas nolīgums.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).

- (11) Deleģēšana ļauj efektīvi pārvaldīt ieguldījumu portfeļus un iegūt vajadzīgās zināšanas par konkrētu ģeogrāfisko tirgu vai aktīvu kategoriju. Tomēr ir svarīgi, lai uzraudzības iestādēm būtu atjaunināta informācija attiecībā uz vienošanās par deleģēšanu galvenajiem elementiem. Lai izstrādātu uzticamu pārskatu par deleģēšanas darbībām Savienībā, AIFP būtu kompetentajām iestādēm regulāri jāsniedz informācija par deleģēšanas vienošanos, kas attiecas uz kolektīvās vai diskrecionārās portfeļa pārvaldības funkciju vai riska pārvaldības funkciju deleģēšanu. Tāpēc par katru AIF, ko tie pārvalda, AIFP būtu jāpaziņo informācija par personām, kam deleģētas funkcijas, jāpaziņo deleģēto darbību saraksts un to apraksts, to pārvaldīto AIF aktīvu apjoms un procentuālā daļa, uz kuriem attiecas vienošanās par portfeļa pārvaldības funkcijas deleģēšanu, apraksts, kā AIFP pārtrauga, uzrauga un kontrolē personu, kam deleģētas funkcijas, informācija par vienošanos attiecībā uz tālāku deleģēšanu un par datumu, kad sākas un beidzas vienošanās par deleģēšanu un tālāku deleģēšanu. Skaidrības labad būtu jāprecizē, ka dati, kas savākti par to pārvaldīto AIF aktīvu apjomu un procentuālo daļu, uz kuriem attiecas vienošanās par portfeļa pārvaldības funkciju deleģēšanu, ir paredzēti tam, lai sniegtu labāku pārskatu par to, kā deleģēšana darbojas, un paši par sevi nav faktiski rādītājs, ar ko nosaka to, vai pārvaldnieka līmenī saturs vai riska pārvaldība ir adekvāti, vai arī to, vai pārraudzības vai kontroles pasākumi ir efektīvi. Šāda informācija būtu jāpaziņo kompetentajām iestādēm tās uzraudzības ziņošanas kārtības ietvaros, ko reglamentē Direktīva 2011/61/ES.
- (12) Lai nodrošinātu Direktīvas 2011/61/ES vienveidīgu piemērošanu, būtu jāprecizē, ka tajā paredzētie deleģēšanas noteikumi attiecas uz visām funkcijām, kas uzskaitītas minētās direktīvas I pielikumā, un uz to papildpakalpojumu sarakstu, kuri noteikti minētās direktīvas 6. panta 4. punktā.

- (13) Ieguldījumu fondi, kas sniedz aizdevumus, var būt alternatīva finansējuma avots reālajai ekonomikai. Šādi fondi var nodrošināt kritiski svarīgu finansējumu Savienības mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuriem ir grūtāk piekļūt tradicionālajiem kreditēšanas avotiem. Tomēr atšķirīgās valstu regulatīvās pieejas var radīt regulējuma arbitrāžu un atšķirīgus ieguldītāju aizsardzības līmeņus, tādējādi kavējot efektīva iekšējā tirgus izveidi AIF aizdevumu izsniegšanai. Direktīvā 2011/61/ES būtu jāatzīst AIF tiesības izsniegt aizdevumus. Būtu arī jāparedz kopīgi noteikumi, lai izveidotu efektīvu iekšējo tirgu AIF izsniegtiem aizdevumiem, nodrošinātu vienveidīga līmeņa aizsardzību ieguldītājiem Savienībā, ļautu AIF attīstīt savu darbību, izsniedzot aizdevumus visās dalībvalstīs, un atvieglotu Savienības uzņēmumu piekļuvi finansējumam, kas ir viens no kapitāla tirgu savienības galvenajiem mērķiem, kā izklāstīts Komisijas 2020. gada 24. septembra paziņojumā “Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā — jauns rīcības plāns”. Tomēr, ņemot vērā strauji augošo privāto kredītu tirgu, ir jānovērš potenciālie mikroprudenciālie un makroprudenciālie riski, ko AIF izsniegti aizdevumi varētu radīt un izplatīt plašākā finanšu sistēmā. Būtu jāaskaņo noteikumi, kas piemērojami AIFP, kuri pārvalda aizdevumus izsniedošos AIF, lai uzlabotu riska pārvaldību visā finanšu tirgū un palielinātu pārredzamību ieguldītājiem. Skaidrības labad — šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, kas piemērojami AIFP, kuri pārvalda aizdevumus izsniedošos AIF, nebūtu jāliedz dalībvalstīm noteikt valsts produktu regulējumu, kurā definētas konkrētas AIF kategorijas ar stingrākiem noteikumiem.

- (14) Aizdevumu izsniegšanu ne vienmēr veic tieši AIF. Var būt arī gadījumi, kad AIF piešķir aizdevumu netieši ar trešās personas vai īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības starpniecību, kas piešķir aizdevumu AIF vai tā vārdā, vai AIFP vai tā vārdā attiecībā uz AIF, pirms tas kļūst par aizdevuma darījumu. Lai izvairītos no Direktīvas 2011/61/ES apiešanas, ja minētais AIF vai AIFP ir iesaistīts aizdevuma strukturēšanā vai tā iezīmju noteikšanā vai iepriekšējā saskaņošanā, šādi gadījumi būtu jāuzskata par aizdevumu izsniegšanas darbībām, un uz tiem būtu jāattiecinā minētā direktīva.
- (15) Uz AIF, kas piešķir aizdevumus patērētājiem, attiecas prasības, kas noteiktas citos Savienības tiesību aktos, kuri piemērojami patēriņa kreditēšanai, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK⁸ un Direktīva (ES) 2021/2167. Šajos Savienības tiesību aktos nosaka aizņēmēju pamataizsardzību Savienības līmenī. Tomēr, ņemot vērā primāros vispārējo interešu iemeslus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai savā teritorijā aizliegt AIF izsniegt aizdevumus patērētājiem.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītņēmumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

- (16) Lai atbalstītu AIF profesionālu pārvaldību un mazinātu finanšu stabilitātes riskus, AIFP, kas pārvalda AIF, kuri iesaistās aizdevumu izsniegšanā, neatkarīgi no tā, vai šie AIF atbilst aizdevumus izsniedzošo AIF definīcijai, vajadzētu būt efektīvai politikai, procedūrām un procesiem aizdevumu piešķiršanai. Tiem būtu arī jāievieš efektīva politika, procedūras un procesi kredītriska novērtēšanai un sava kredītportfeļa administrēšanai un uzraudzībai, ja to pārvaldītie AIF iesaistās aizdevumu izsniegšanā, tostarp gadījumos, kad šie AIF ar trešo personu starpniecību tiek iesaistīti riska darījumā ar aizdevumu. Minētajai politikai, procedūrām un procesiem vajadzētu būt samērīgiem ar aizdevuma izsniegšanas apjomu, un tie būtu regulāri jāpārskata.
- (17) Lai ierobežotu savstarpējās saistības risku starp aizdevumus izsniedzošos AIF un citiem finanšu tirgus dalībniekiem, būtu jānosaka prasība, ka šo AIF AIFP, ja aizņēmējs ir finanšu iestāde, diversificē savu risku un saviem riska darījumiem piemēro konkrētus ierobežojumus.

- (18) Lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti un ieviestu samērīgus aizsardzības pasākumus, aizdevumus izsniedzošiem AIF būtu jāpiemēro saistību īpatsvara palielinājums ierobežojums, kas būtu atšķirīgs atvērtiem un slēgtiem AIF. Finanšu stabilitātes risks ir lielāks atvērtiem AIF, kuros var būt liels atpakaļpirkšanas līmenis. Lai īstenotu mērķi saglabāt finanšu stabilitāti, saistību īpatsvara palielinājuma ierobežojumam nevajadzētu būt atkarīgam no tā, vai aizdevumus izsniedzošais AIF tiek tirgots profesionāliem un privātiem ieguldītājiem vai vienīgi profesionāliem ieguldītājiem. Saistību metode nodrošina visaptverošu un stabilu sistēmu saistību īpatsvara palielinājuma aprēķināšanai saskaņā ar starptautiskajiem standartiem un jo īpaši, lai ņemtu vērā atvasināto instrumentu radīto sintētisko sviras efektu. Šiem saistību īpatsvara ierobežojumiem nebūtu jāliedz AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm noteikt stingrākus saistību īpatsvara ierobežojumus, ja to uzskata par vajadzīgu finanšu sistēmas stabilitātes un integritātes nodrošināšanai.
- (19) Lai ierobežotu interešu konfliktus, AIFP un to darbiniekiem nevajadzētu saņemt aizdevumus no to pārvaldītājiem AIF. Līdzīgi būtu jāaizliedz AIF depozitāriem un personām, kurām depozitārijs deleģē funkcijas, vai personai, kurai AIFP deleģē funkcijas, un tās darbiniekiem, kā arī struktūrām, kas ir vienā grupā ar AIFP, saņemt aizdevumus no attiecīgajiem AIF.

- (20) Lai novērstu bezrūpīgas rīcības risku un saglabātu AIF izsniegto aizdevumu vispārējo kredītkvalitāti, šādiem aizdevumiem, kad tos nodod trešām personām, būtu jāpiemēro riska paturēšanas prasības. Ar tādu pašu mērķi AIFP būtu jāaizliedz arī pārvaldīt AIF, kas izsniedz aizdevumus ar vienu vienīgu mērķi tos pārdot trešām personām (“stratēģija “izsniegt, lai izplatītu””), neatkarīgi no tā, vai šāds AIF atbilst aizdevumus izsniedzoša AIF definīcijai. Aizdevumi būtu jāpiešķir vienīgi ar mērķi ieguldīt AIF piesaistīto kapitālu saskaņā ar tā ieguldījumu stratēģiju un regulatīvajiem ierobežojumiem. Tomēr AIFP būtu jāspēj īstenot šo ieguldījumu stratēģiju AIF ieguldītāju interesēs. Tas nozīmē, ka ir nepieciešamas atkāpes no riska paturēšanas noteikumiem, un tām būtu jāattiecas uz gadījumiem, kad kādas aizdevuma daļas paturēšana nav saderīga ar AIF ieguldījumu stratēģijas īstenošanu vai regulatīvajām prasībām, tostarp produktu prasībām, kas noteiktas attiecīgajam AIF un tā AIFP. Minētie gadījumi ietver situācijas, kad aizdevuma daļas saglabāšanas rezultātā AIF pārsniegtu tā ieguldījumu vai diversifikācijas ierobežojumus vai pārkāptu regulatīvās prasības, piemēram, ierobežojošus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, vai kad AIF uzsāk likvidāciju, vai arī aizņēmēja situācija ir mainījies, piemēram, aizņēmēja apvienošanās vai saistību neizpildes gadījumā, ja AIF ieguldījumu stratēģija neparedz pārvaldīt problemātiskos aktīvus vai tiek mainīts AIF aktīvu izvietojums, kā rezultātā AIF vairs nav ietekmes uz konkrētu nozari vai konkrētu aktīvu kategoriju. AIFP pēc savas izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījuma būtu jāpamato lēmums izmantot šādu atkāpi no riska paturēšanas noteikumiem un pastāvīgi jāievēro vispārējais princips par aizliegumu izmantot stratēģiju “izsniegt, lai izplatītu”.

- (21) Ilgtermiņa nelikvīdie aizdevumi, kas ir AIF turējumā, varētu radīt likviditātes nesakrītību, ja AIF atvērtā struktūra ļauj ieguldītājiem bieži atpakaļpirkt savas ieguldījumu apliecības vai akcijas. Tādēļ ar termiņu pārveidošanu saistītie riski ir jāmazina, nosakot slēgtu aizdevumus izsniedzošo AIF struktūru. Tomēr aizdevumus izsniedzošiem AIF vajadzētu būt iespējai darboties kā atvērtiem fondiem, ja ir izpildītas noteiktas prasības, proti, tiem ir likviditātes pārvaldības sistēma, kas līdz minimumam samazina likviditātes neatbilstību, tie nodrošina taisnīgu attieksmi pret ieguldītājiem un ir AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu uzraudzībā. Lai nodrošinātu konsekventus kritērijus, pēc kuriem kompetentās iestādes nosaka, vai aizdevumus izsniedzošs AIF var saglabāt atvērtu struktūru, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁹, būtu jāizstrādā regulatīvo tehnisko standartu projekts, ar kuru nosaka minētos kritērijus, pienācīgi ņemot vērā aizdevumus izsniedzošu AIF būtību, likviditātes profilu un to darījumu risku.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (22) Būtu jāprecizē, ka, ja uz AIF, kas izsniedz aizdevumus, vai AIFP saistībā ar tā pārvaldītā AIF aizdošanas darbībām attiecas Direktīvā 2011/61/ES noteiktās prasības un prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 345/2013¹⁰, (ES) Nr. 346/2013¹¹ un (ES) 2015/760¹², tad Regulas (ES) Nr. 345/2013 II nodaļā, Regulas (ES) Nr. 346/2013 II nodaļā un Regulā (ES) 2015/760 paredzētajām speciālajām produktu prasībām būtu jāprevalē pār vispārējākiem Direktīvā 2011/61/ES paredzētajiem noteikumiem.
- (23) Aizdevumus izsniedzošā AIF iespējami nelikvīdu un pēc būtības ilgtermiņa aktīvu dēļ AIFP varētu būt grūti ievērot regulatīvās prasības, kas ieviestas to pārvaldīto AIF darbības ciklā, tā, lai tas neietekmētu ieguldītāju uzticēšanos un paļāvību. Tādēļ attiecībā uz dažām prasībām, kuras noteiktas AIF, kas izveidoti pirms šīs direktīvas pieņemšanas, ir jāpieņem pārejas noteikumi. Tomēr vajadzētu būt iespējai uz šādiem AIF un AIFP izvēlēties attiecināt minētos noteikumus, ja vien par to tiek informētas AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Turklāt noteikumi, kas piemērojami aizdevumu izsniegšanai un aizdevumus izsniedzošiem AIF, izņemot saistību īpatsvara un ieguldījumu ierobežojumus un aizdevumus izsniedzōšu AIF pienākumu darboties ar slēgtu struktūru, būtu jāpieņemo tikai aizdevumiem, kas izsniegti pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

- (24) Lai atbalstītu uzraudzības iestāžu veikto tirgus uzraudzību, būtu jāuzlabo informācijas vākšana un apmaiņa, izmantojot uzraudzības pārskatu sniegšanu. Lai uzlabotu efektivitāti un samazinātu AIFP administratīvo slogu, varētu atcelt dublējošas pārskatu sniegšanas prasības, kas noteiktas Savienības un valstu tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 600/2014¹³ un (ES) 2019/834¹⁴, Eiropas Centrālās bankas Regulās (ES) Nr. 1011/2012¹⁵ un (ES) Nr. 1073/2013¹⁶. Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010¹⁷, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010¹⁸, EVTI (kopā sauktas par “Eiropas uzraudzības iestādēm” jeb “EUI”) un Eiropas Centrālajai bankai (ECB) vajadzības gadījumā ar kompetento iestāžu atbalstu, būtu jānovērtē dažādo uzraudzības iestāžu vajadzības pēc datiem, lai izmaiņas AIFP uzraudzības pārskatu sniegšanas veidnē būtu efektīvas.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/834 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 648/2012 groza attiecībā uz tūrvērtes pienākumu, tūrvērtes pienākuma piemērošanas apturēšanu, ziņošanas prasībām, riska mazināšanas metodēm attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem tūrvērti nav veicis centrālais darījumu partneris, darījumu reģistru reģistrāciju un uzraudzību un darījumu reģistriem piemērojamajām prasībām (OV L 141, 28.5.2019., 42. lpp.).

¹⁵ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1011/2012 (2012. gada 17. oktobris) par vērtspapīru turējumu statistiku (OV L 305, 1.11.2012., 6. lpp.).

¹⁶ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1073/2013 (2013. gada 18. oktobris) par ieguldījumu fondu aktīvu un pasīvu statistiku (OV L 297, 7.11.2013., 73. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

- (25) Lai samazinātu dublējošu pārskatu sniegšanu un ar to saistīto ziņošanas slogu AIFP un nodrošinātu, ka iestādes efektīvi izmanto datus atkārtoti, dati, ko AIFP paziņo kompetentajām iestādēm, būtu jādara pieejami citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, EUI un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kā noteikts Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2017. gada 7. decembra¹⁹ ieteikumā, kad vien tas nepieciešams to pienākumu veikšanai, kā arī būtu jādara pieejami Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībniekiem vienīgi statistikas vajadzībām.
- (26) Gatavojoties turpmākām izmaiņām uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumos, būtu jāpaplašina to datu apjoms, kurus var pieprasīt no AIFP, atceļot apjoma ierobežojumus, kas vērsti uz lieliem tirdzniecības darījumiem un riska darījumiem vai darījumu partneriem, un pievienojot citas datu kategorijas, kas jāiesniedz kompetentajām iestādēm. Ja EVTI konstatē, ka periodiska informācijas atklāšana uzraudzības iestādēm par visu portfeli ir pamatota, Direktīvas 2011/61/ES noteikumos būtu jāparedz nepieciešamā pārskatu sniegšanas jomas paplašināšana.

¹⁹ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2017. gada 7. decembris) par ieguldījumu fondu likviditātes un sviras finansējuma riskiem (ESRK/2017/6) (OV C 151, 30.4.2018., 1. lpp.).

- (27) Lai nodrošinātu uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumu konsekventu saskaņošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus ar deleģētiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu, lai noteiktu saturu, veidlapas un procedūras attiecībā uz AIFP uzraudzības pārskatu sniegšanas procesa standartizāciju, tādējādi aizstājot saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 24. pantu pieņemtajā deleģētajā aktā noteikto ziņošanas veidni, kā arī mainot pārskatu sniegšanas biežumu un grafiku. Attiecībā uz informāciju, kas jāpaziņo attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, regulatīvajos tehniskajos standartos arī turpmāk būtu jānosaka vienīgi attiecīgais ziņojamās informācijas standartizācijas līmenis. Regulatīvajos tehniskajos standartos nevajadzētu ieviest elementus, kas nav paredzēti Direktīvā 2011/61/ES.
- (28) Lai standartizētu uzraudzības pārskatu sniegšanas procesu, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt EVTI izstrādātus īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz AIFP ziņošanas formātu, datu standartiem un metodēm, kā arī pārskatu sniegšanas kārtību. Komisijai būtu jāpieņem minētie īstenošanas tehniskie standarti ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.
- (29) Lai nodrošinātu efektīvāku reakciju uz likviditātes spiedienu tirgus spriedzes apstākļos un labāk aizsargātu ieguldītājus, Direktīvā 2011/61/ES būtu jāparedz noteikumi par ESRK 2017. gada 7. decembra ieteikuma īstenošanu.

- (30) Lai AIFP, kas pārvalda jebkurā dalībvalstī iedibinātu atvērtu AIF, varētu tikt galā ar atpakaļpirkšanas spiedienu saspringtos tirgus apstākļos, AIFP būtu jānosaka prasība izvēlēties un iekļaut AIF noteikumos vai dibināšanas dokumentos vismaz divus likviditātes pārvaldības instrumentus no Direktīvas 2011/61/ES V pielikuma 2. līdz 8. punktā iekļautā saskaņotā saraksta. Atkāpjoties no minētā, ja AIFP pārvalda AIF, kas ir saņēmis atļauju kā naudas tirgus fonds saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1131²⁰, AIFP vajadzētu būt iespējai no minētā saraksta izvēlēties tikai vienu likviditātes pārvaldības instrumentu. Minētajiem likviditātes pārvaldības instrumentiem vajadzētu būt piemērotiem AIF ieguldījumu stratēģijai, likviditātes profilam un atpakaļpirkšanas politikai. AIFP būtu jāaktivizē šādi likviditātes pārvaldības instrumenti, ja tas nepieciešams AIF ieguldītāju interešu aizsardzībai. Turklāt AIFP, kuri pārvalda atvērtus AIF, vienmēr vajadzētu būt iespējai uz laiku apturēt parakstīšanos, atpirkšanu un atpakaļpirkšanu vai aktivizēt norobežotos kontus, ja rodas ārkārtas apstākļi un tas ir pamatoti, ņemot vērā AIF ieguldītāju intereses. Ja AIFP pieņem lēmumu apturēt parakstīšanos, atpirkšanu un atpakaļpirkšanu, tam bez nepamatotas kavēšanās būtu jāinformē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja AIFP nolemj aktivizēt vai dezaktivizēt norobežotos kontus, tam saprātīgā termiņā pirms minētā likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanas vai dezaktivēšanas būtu jāinformē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Tāpat AIFP būtu jāinformē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, ja tas aktivizē vai dezaktivizē kādu citu likviditātes pārvaldības instrumentu veidā, kas ir ārpus parastās uzņēmējdarbības, kā tas paredzēts AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos. Tas ļautu uzraudzības iestādēm labāk samazināt iespējamo likviditātes spriedzes ietekmi uz plašāku tirgu.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1131 (2017. gada 14. jūnijs) par naudas tirgus fondiem (OV L 169, 30.6.2017., 8. lpp.).

- (31) Īpaši ieguldītāju aizsardzības stiprināšanas nolūkā būtu jāprecizē, ka atpakaļpirkšana natūrā nav piemērota privātajiem ieguldītājiem un tādēļ tā būtu jāpiemēro tikai nolūkā izpildīt profesionālo ieguldītāju atpakaļpirkšanas pieprasījumus. Vienlaikus būtu jānovērš risks, ka rodas nevienlīdzīga attieksme pret ieguldītājiem, kas veic atpakaļpirkšanu, un citiem ieguldījumu apliecību turētājiem vai akcionāriem.
- (32) Lai ieguldītāji varētu pieņemt lēmumu par ieguldījumiem atbilstoši vēlmei uzņemt risku un savām likviditātes vajadzībām, tie būtu jāinformē par likviditātes pārvaldības instrumentu lietošanas nosacījumiem.
- (33) Lai nodrošinātu uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumu konsekventu saskaņošanu atvērto fondu AIFP likviditātes riska pārvaldības jomā un veicinātu tirgus un uzraudzības konvergenci, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus ar deleģētiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu, lai precizētu Direktīvas 2011/61/ES V pielikumā noteikto likviditātes pārvaldības instrumentu īpašības, pienācīgi ņemot vērā ieguldījumu stratēģiju un AIF pamatā esošo aktīvu daudzveidību. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādāto projektu, un tiem nevajadzētu ierobežot AIFP spēju izmantot jebkādu visām aktīvu kategorijām, jurisdikcijām un tirgus apstākļiem piemērotu likviditātes pārvaldības instrumentu. Lai nodrošinātu vienādu ieguldītāju aizsardzības līmeni Savienībā, EVTI būtu jāizstrādā pamatnostādnes kā AIFP atlasa un kalibrē likviditātes pārvaldības instrumentus. Šajās pamatnostādnēs būtu jāatzīst, ka galvenā atbildība par likviditātes riska pārvaldību paliek AIFP ziņā.

- (34) Depozitārijiem ir svarīga loma ieguldītāju interešu aizsardzībā, un tiem būtu jāspēj pildīt savus pienākumus neatkarīgi no tā, kāda veida turētājbanka glabā AIF aktīvus. Tādēļ centrālie vērtspapīru depozitāriji (CVD), kad tie sniedz turētājbankas pakalpojumus AIF, ir jāiekļauj glabāšanas ķēdē, lai visos gadījumos nodrošinātu stabilu informācijas plūsmu starp AIF aktīvu turētājbanku un depozitāriju. Lai izvairītos no lieka darba, depozitārijiem nebūtu jāveic ex ante uzticamības pārbaude, ja tie plāno deleģēt glabāšanu CVD.
- (35) Lai uzlabotu sadarbību un efektivitāti uzraudzības jomā, AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai nosūtīt pamatotu pieprasījumu AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm veikt uzraudzības pasākumus pret to.
- (36) Lai uzlabotu sadarbību uzraudzības jomā, EVTI vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai kompetentā iestāde iesniedz EVTI izskatīšanai lietu, ja šai lietai ir pārrobežu ietekme un tā varētu ietekmēt ieguldītāju aizsardzību vai finanšu stabilitāti. EVTI analīze par šādām lietām ļautu citām kompetentajām iestādēm labāk izprast izskatītos jautājumus, palīdzētu novērst līdzīgus gadījumus nākotnē un aizsargātu AIF tirgus integritāti.

- (37) Lai atbalstītu uzraudzības konverģenci deleģēšanas jomā, EVTI būtu jāsaņem pilnīgāka informācija par šīs direktīvas piemērošanu visās dalībvalstīs, tostarp vienošanās par deleģēšanu pienācīgas pārraudzības un kontroles jomā. Tāpēc līdz nākamajai Direktīvu 2009/65/EK un 2011/61/ES pārskatīšanai tai būtu jāizmanto informācija, kas iesniegta kompetentajām iestādēm saistībā ar ziņošanas pienākumu un izriet no pilnvaru deleģēšanas uzraudzības konverģences jomā. EVTI būtu jāsniedz ziņojums, kurā analizēta tirgū īstenotā prakse deleģēšanas jomā un deleģēšanas noteikumu ievērošana, kā arī satura prasības, piemēram, attiecībā uz cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko AIFP, pārvaldības sabiedrības un personas, kurām tie deleģē funkcijas, izmanto savu funkciju veikšanai.

(38) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088²¹ nosaka saskaņotus noteikumus finanšu tirgus dalībniekiem un finanšu konsultantiem par pārredzamību attiecībā uz ilgtspējas risku integrēšanu un negatīvās ietekmes uz to procesu ilgtspēju ņemšanu vērā, kā arī ar ilgtspēju saistītas informācijas par finanšu produktiem sniegšanu. Ir svarīgi piemērot horizontālu pieeju pārredzamības noteikumiem attiecībā uz finanšu tirgus dalībnieku un finanšu konsultantu ilgtspēju. AIF un PVKIU var sniegt nozīmīgu ieguldījumu kapitāla tirgus savienības mērķu sasniegšanā. AIF un PVKIU tirgus izaugsmei ir jābūt saskaņotai arī ar citiem Savienības mērķiem, tāpēc tā būtu jāvirza uz ilgtspējīgas izaugsmes veicināšanu. AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām būtu jāspēj pierādīt, ka tās pastāvīgi pilda savus pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2088. Tāpēc AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām vides, sociālie un pārvaldības (VSP) parametri būtu jāintegrē pārvaldības un riska pārvaldības noteikumos, ko tās izmanto savu ieguldījumu lēmumu pamatošanai. AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām pārvaldības un riska pārvaldības noteikumi būtu jāpiemēro arī saviem ieguldījumu lēmumiem un attiecīgo risku, tostarp vides, sociālo un pārvaldības risku, novērtējumam. Tas ir vēl jo svarīgāk gadījumos, kad AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrības apgalvo, ka to pārvaldīto AIF un PVKIU ieguldījumu politika ir ilgtspējīga. Šie ieguldījumu lēmumi un riska novērtējumi būtu jāpieņem AIF un PVKIU ieguldītāju interesēs. EVTI būtu jāatjaunina pamatnostādnes par pareizu atalgojuma politiku saskaņā ar Direktīvām 2011/61/ES un 2009/65/EK attiecībā uz stimulu saskaņošanu ar VSP riskiem atalgojuma politikā.

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

- (39) PVKIU tirdzniecību ne vienmēr tieši veic pārvaldības sabiedrība, bet gan viens vai vairāki izplatītāji vai nu pārvaldības sabiedrības, vai arī savā vārdā. Varētu būt tādi īpaši gadījumi, kad neatkarīgs finanšu konsultants piedāvā tirgū kādu PVKIU bez pārvaldības sabiedrības ziņas. Uz lielāko daļu fondu izplatītāju attiecas saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES vai Direktīvu (ES) 2016/97 noteiktās regulatīvās prasības, ar ko ir paredzēta to atbildības pret klientiem joma un tvērums. Tāpēc Direktīvā 2009/65/EK būtu jāatzīst izplatīšanas pasākumu dažādība un jānošķir, no vienas puses, vienošanās, kurās izplatītājs rīkojas pārvaldības sabiedrības vārdā, kas būtu jāuzskata par vienošanos par deleģēšanu, un, no otras puses, vienošanās, saskaņā ar kurām izplatītājs rīkojas savā vārdā, kad tas tirgo PVKIU saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES vai izmanto uz dzīvības apdrošināšanu balstītus ieguldījumu produktus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2016/97, — tādā gadījumā Direktīvas 2009/65/EK noteikumi par deleģēšanu nebūtu jāpiemēro, neņemot vērā to, vai starp pārvaldības sabiedrību un izplatītāju pastāv izplatīšanas nolīgums.

- (40) Dažos koncentrētos tirgos trūkst konkurētspējīga depozitārija pakalpojumu piedāvājuma. Lai novērstu šādu trūkumu, kas var palielināt izmaksas AIFP un samazināt AIF tirgus efektivitāti, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ļaut savām kompetentajām iestādēm atļaut iecelt depozitāriju, kas iedibināts citā dalībvalstī. Minētā iespēja būtu jāizmanto tikai tad, ja ir izpildīti šajā direktīvā paredzētie nosacījumi un ir saņemts AIF kompetento iestāžu iepriekšējs apstiprinājums. Tā kā lēmumam atļaut iecelt depozitāriju, kas iedibināts citā dalībvalstī, nevajadzētu būt automātiskam — arī gadījumos, kad šie nosacījumi ir izpildīti, kompetentajām iestādēm būtu jāpieņem lēmums katrā atsevišķā gadījumā pēc tam, kad novērtējumā ir konstatēts attiecīgo depozitārija pakalpojumu trūkums AIF izcelsmes dalībvalstī, ņemot vērā AIF ieguldījumu stratēģiju.
- (41) Direktīvas 2011/61/ES pārskatīšanas ietvaros Komisijai vajadzētu veikt novērtējumu par to, kā darbojas atkāpe, kas ļauj iecelt citā dalībvalstī iedibinātu depozitāriju, un par iespējamiem ieguvumiem un riskiem, tostarp ietekmi uz ieguldītāju aizsardzību, finanšu stabilitāti, uzraudzības efektivitāti un tirgus izvēles pieejamību, grozot minētās atkāpes darbības jomu saskaņā ar kapitāla tirgu savienības mērķiem.

- (42) Paredzot iespēju iecelt citā dalībvalstī iedibinātu depozitāriju, būtu jāpaplašina arī uzraudzības tvērums. Tādēļ būtu jānosaka prasība, lai depozitārijs sadarbotos ne tikai ar tā kompetentajām iestādēm, bet arī ar tā AIF, kuram ir iecelts depozitārijs, kompetentajām iestādēm un tā AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas pārvalda minēto AIF, ja šīs kompetentās iestādes atrodas dalībvalstī, kas nav depozitārija dalībvalsts.
- (43) Lai labāk aizsargātu ieguldītājus, būtu jāpalielina informācijas plūsma no AIFP uz AIF ieguldītājiem. Lai AIF ieguldītāji varētu labāk izsekot līdz AIF izdevumiem, AIFP būtu jānorāda maksas, nodevas un izdevumi, kurus sedz AIFP un kurus pēc tam tieši vai netieši attiecina uz AIF vai kādu no tā ieguldījumiem. AIFP būtu periodiski jāziņo par visām šādām maksām, nodevām un izdevumiem. AIFP vajadzētu arī būt noteiktam pienākumam paziņot ieguldītājiem par to izsniegto aizdevuma portfeļu sastāvu.
- (44) Lai palielinātu tirgus pārredzamību un efektīvi izmantotu pieejamos AIF tirgus datus, būtu jāatļauj EVTI atklāt tās rīcībā esošos tirgus datus apkopotā vai kopsavilkuma veidā, un tādēļ būtu jāmīkstina konfidencialitātes standarts, lai atļautu šādu datu izmantošanu.

- (45) Prasības trešo valstu struktūrām, kurām ir piekļuve iekšējam tirgum, būtu jāaskaņo ar standartiem, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849²². Tās arī būtu jāaskaņo ar standartiem, kas izklāstīti dalībvalstu kopīgajā rīcībā attiecībā uz jurisdikcijām, kuras nodokļu nolūkos nesadarbojas, kā norādīts Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kuras nodokļu nolūkos nesadarbojas. Jo īpaši ārpussavienības AIF, ārpussavienības AIFP, kas darbojas atsevišķās dalībvalstīs, un depozitārijiem, kas iedibināti trešā valstī, nebūtu jāatrodas ne augsta riska trešā valstī saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, ne trešā valstī, kas tiek uzskatīta par tādu, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, dažos gadījumos gan piemērojot labvēlības periodu, ja valsts saskaņā ar minēto direktīvu tikai vēlāk tiek identificēta kā augsta riska trešā valsts vai tiek iekļauta ES sarakstā ar jurisdikcijām, kuras nodokļu nolūkos nesadarbojas. Prasībām būtu arī jānodrošina atbilstīga un efektīva informācijas apmaiņa nodokļu jautājumos saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, piemēram, tiem, kas noteikti 26. pantā ESAO Paraugkonvencijā par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam.
- (46) Direktīvā 2009/65/EK būtu jānodrošina, ka nosacījumi PVKIU pārvaldības sabiedrībām ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro AIFP, ja nav iemesla saglabāt PVKIU un AIFP regulējuma atšķirības. Tas attiektos uz deleģēšanas režīmu, turētājbanku regulējumu, uzraudzības pārskatu sniegšanas prasībām un likviditātes pārvaldības instrumentu pieejamību un lietošanu.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (47) Lai nodrošinātu PVKIU pārvaldības sabiedrībām izvirzīto būtības prasību vienvērtīgu piemērošanu, būtu jāprecizē, ka atļaujas pieteikuma iesniegšanas brīdī pārvaldības sabiedrībai būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm informācija par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko tā izmanto savu funkciju veikšanai un — attiecīgā gadījumā — to personu uzraudzībai, kurām tiek deleģētas funkcijas. Lai vadītu pārvaldības sabiedrības darbību, vajadzētu iecelt vismaz divas fiziskas personas uz pilnu slodzi, kuras vai nu pārvaldības sabiedrība nodarbina vai ir pārvaldības sabiedrības izpildlocekļi vai vadības struktūras locekļi un kuru domicils jeb to pastāvīgā dzīvesvieta ir Savienībā. Neraugoties uz šo tiesību aktos noteikto minimumu, varētu būt vajadzīgs vairāk resursu atkarībā no pārvaldības sabiedrības un PVKIU, ko tā pārvalda, lieluma un sarežģītības.
- (48) Lai saskaņotu Direktīvu 2009/65/EK un 2011/61/ES tiesisko regulējumu attiecībā uz deleģēšanu, būtu jānosaka prasība PVKIU pārvaldības sabiedrībām pamatot kompetentajām iestādēm savu funkciju deleģēšanu un sniegt objektīvus deleģēšanas iemeslus.

- (49) Deleģēšana ļauj efektīvi pārvaldīt ieguldījumu portfeļus un iegūt vajadzīgās zināšanas par konkrētu ģeogrāfisko tirgu vai aktīvu kategoriju. Tomēr ir svarīgi, lai uzraudzības iestāžu rīcībā būtu atjaunināta informācija par galvenajiem deleģēšanas vienošanās elementiem. Lai izstrādātu uzticamu pārskatu par deleģēšanas darbībām Savienībā, pārvaldības sabiedrībām būtu kompetentajām iestādēm regulāri jāsniedz informācija saistībā ar vienošanos par deleģēšanu, tostarp par kolektīvās vai diskrecionārās portfeļa pārvaldības funkciju vai riska pārvaldības funkciju deleģēšanu. Tāpēc pārvaldības sabiedrībām attiecībā uz katru PVKIU, ko tās pārvalda, būtu jāpaziņo informācija par personām, kam deleģētas funkcijas, deleģēto darbību saraksts un apraksts, to pārvaldīto PVKIU aktīvu apjoms un procentuālā daļa, uz kuriem attiecas vienošanās par portfeļa pārvaldības funkcijas deleģēšanu, apraksts, kā pārvaldības sabiedrība pārrauga, uzrauga un kontrolē personu, kurai deleģētas funkcijas, informācija par vienošanos attiecībā uz tālāku deleģēšanu un par datumu, kad sākas un beidzas vienošanās par deleģēšanu un tālāku deleģēšanu. Skaidrības labad būtu jāprecizē, ka dati, kas savākti par to pārvaldīto PVKIU aktīvu apjomu un procentuālo daļu, uz kuriem attiecas vienošanās par portfeļa pārvaldības funkciju deleģēšanu, ir paredzēti, lai sniegtu labāku pārskatu par to, kā deleģēšana darbojas, un paši par sevi nav faktiski rādītājs, ar ko nosaka to, vai pārvaldnieka līmenī saturs vai riska pārvaldība ir adekvāti, vai arī to, vai pārraudzības vai kontroles pasākumi ir efektīvi. Šāda informācija būtu jāpaziņo kompetentajām iestādēm tās uzraudzības ziņošanas kārtības ietvaros, ko reglamentē Direktīva 2009/65/EK.

- (50) Lai nodrošinātu Direktīvas 2009/65/EK vienveidīgu piemērošanu, būtu jāprecizē, ka tajā paredzētie deleģēšanas noteikumi attiecas uz visām funkcijām, kas uzskaitītas minētās direktīvas II pielikumā, un uz to papildpakalpojumu sarakstu, kuri noteikti minētās direktīvas 6. panta 3. punktā.
- (51) Lai vēl vairāk saskaņotu noteikumus par deleģēšanu, kas piemērojami AIFP un PVKIU, un panāktu Direktīvu 2011/61/ES un 2009/65/EK vienveidīgāku piemērošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai precizētu nosacījumus PVKIU pārvaldības sabiedrības funkciju deleģēšanai trešai personai un nosacījumus, saskaņā ar kuriem PVKIU pārvaldības sabiedrība var tikt uzskatīta par pastkastītes uzņēmumu un tāpēc to vairs nevar uzskatīt par PVKIU pārvaldnieku. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu²³. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (52) Ar šo direktīvu būtu jāīsteno ESRK 2017. gada 7. decembra ieteikums, ar ko saskaņo likviditātes pārvaldības instrumentus un to, kā tos lieto atvērto fondu, tostarp PVKIU, pārvaldnieki, lai varētu efektīvāk reaģēt uz likviditātes spiedienu tirgus spriedzes apstākļos un labāk aizsargāt ieguldītājus.

²³ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(53) Lai jebkurā dalībvalstī iedibināti PVKIU varētu tikt galā ar atpakaļpirkšanas spiedienu saspringtos tirgus apstākļos, būtu jānosaka tiem prasība izvēlēties un iekļaut savos noteikumos vai dibināšanas dokumentos vismaz divus likviditātes pārvaldības instrumentus no Direktīvas 2009/65/EK IIA pielikuma 2. līdz 8. punktā iekļautā saskaņotā saraksta. Atkāpjoties no minētā, PVKIU, kas ir saņēmis atļauju kā naudas tirgus fonds saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1131, vajadzētu būt iespējai no minētā saraksta izvēlēties tikai vienu likviditātes pārvaldības instrumentu. Minētajiem likviditātes pārvaldības instrumentiem vajadzētu būt piemērotiem PVKIU ieguldījumu stratēģijai, likviditātes profilam un atpakaļpirkšanas politikai. PVKIU būtu jāaktivizē šādi likviditātes pārvaldības instrumenti, ja tas nepieciešams PVKIU ieguldītāju interešu aizsardzībai. Turklāt PVKIU vienmēr vajadzētu būt iespējai uz laiku apturēt parakstīšanos, atpirkšanu un atpakaļpirkšanu vai aktivizēt norobežotos kontus, ja ir iestājušies ārkārtas apstākļi un tas ir pamatoti, ņemot vērā PVKIU ieguldītāju intereses. Ja PVKIU pieņem lēmumu apturēt parakstīšanos, atpirkšanu un atpakaļpirkšanu, tam bez nepamatotas kavēšanās par to būtu jāinformē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja PVKIU nolemj aktivizēt vai deaktivizēt norobežotos kontus, tam saprātīgā termiņā pirms minētā likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanas vai deaktivēšanas būtu jāinformē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Tāpat PVKIU būtu jāinformē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, ja tas aktivizē vai deaktivizē kādu citu likviditātes pārvaldības instrumentu veidā, kas ir ārpus parastās uzņēmējdarbības, kā tas paredzēts PVKIU nolikumā vai dibināšanas dokumentos. Tas ļautu uzraudzības iestādēm labāk mazināt iespējamo likviditātes spriedzes ietekmi uz plašāku tirgu.

- (54) Īpaši ieguldītāju aizsardzības stiprināšanas nolūkā būtu jāprecizē, ka atpakaļpirkšana natūrā nav piemērota privātajiem ieguldītājiem un tādēļ tā būtu jāpiemēro tikai profesionālu ieguldītāju atpakaļpirkšanas pieprasījumu izpildē. Vienlaikus būtu jānovērš risks, ka rodas nevienlīdzīga attieksme pret ieguldītājiem, kas veic atpakaļpirkšanu, un citiem ieguldījumu apliecību turētājiem.
- (55) Lai PVKIU ieguldītāji varētu pieņemt lēmumu par ieguldījumiem atbilstoši vēlmei uzņemties risku un likviditātes vajadzībām, tie būtu jāinformē par likviditātes pārvaldības instrumentu lietošanas nosacījumiem.
- (56) Lai nodrošinātu, ka PVKIU konsekventi saskaņo likviditātes riska pārvaldību un veicinātu tirgus un uzraudzības konvergenci, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus ar deleģētiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu, lai precizētu Direktīvas 2009/65/EK IIA pielikumā noteikto likviditātes pārvaldības instrumentu īpašības, pienācīgi ņemot vērā PVKIU ieguldījumu stratēģiju un tā pamatā esošo aktīvu daudzveidību. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu, un tiem nevajadzētu ierobežot PVKIU spēju izmantot jebkuru visām aktīvu kategorijām, jurisdikcijām un tirgus apstākļiem piemērotu likviditātes pārvaldības instrumentu. Lai nodrošinātu vienādu ieguldītāju aizsardzības līmeni Savienībā, EVTI būtu jāizstrādā pamatnostādnes par to, kā pārvaldības sabiedrības atlasa un kalibrē likviditātes pārvaldības instrumentus. Šādās pamatnostādnēs būtu jāatzīst, ka galvenā atbildība par likviditātes riska pārvaldību paliek PVKIU ziņā.

- (57) Lai atbalstītu uzraudzības iestāžu veikto tirgus uzraudzību, būtu jāuzlabo informācijas vākšana un apmaiņa ar uzraudzības ziņojumiem, uzliekot PVKIU uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumus. Lai uzlabotu efektivitāti un samazinātu pārvaldības sabiedrībām uzlikto administratīvo slogu, varētu atcelt dublējošas pārskatu sniegšanas prasības, kas noteiktas Savienības un valstu tiesību aktos, jo īpaši Regulās (ES) Nr. 600/2014 un (ES) 2019/834, un Regulās (ES) Nr. 1011/2012 un (ES) Nr. 1073/2013. EUI un ECB, vajadzības gadījumā ar kompetento iestāžu atbalstu, būtu jānovērtē dažādo uzraudzības iestāžu vajadzības pēc datiem, lai informācija, ko paziņo PVKIU uzraudzības pārskatu sniegšanas veidnē, būtu pietiekama.
- (58) Lai samazinātu dublējošu pārskatu sniegšanu un ar to saistīto ziņošanas slogu PVKIU un nodrošinātu, ka iestādes efektīvi izmanto datus atkārtoti, dati, ko PVKIU paziņo kompetentajām iestādēm, būtu jādara pieejami citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, EVTI, pārējām EUI un ESRK, kad vien tas nepieciešams to pienākumu veikšanai, kā arī ECBS dalībniekiem vienīgi statistikas vajadzībām.

- (59) Lai nodrošinātu uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumu konsekventu saskaņošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus ar deleģētiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu un 15. pantu, lai noteiktu saturu, veidlapas un procedūras, ar kurām pārvaldības sabiedrības standartizē uzraudzības pārskatu sniegšanas procesu, kā arī pārskatu sniegšanas biežumu un grafiku. Attiecībā uz informāciju, kas jāpaziņo saistībā ar vienošanos par deleģēšanu, regulatīvajos tehniskajos standartos arī turpmāk būtu jānosaka vienīgi attiecīgais ziņojamās informācijas standartizācijas līmenis. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu. Regulatīvajos tehniskajos standartos nevajadzētu iekļaut elementus, kas nav paredzēti Direktīvā 2009/65/EK.
- (60) Lai standartizētu uzraudzības pārskatu sniegšanas procesu, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt EVTI izstrādātus īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz pārvaldības sabiedrību ziņošanas formātu, datu standartiem un pārskatu sniegšanas metodēm un kārtību. Komisijai būtu jāpieņem minētie īstenošanas tehniskie standarti ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu un atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantam.

- (61) Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un jo īpaši lai nodrošinātu, ka visos gadījumos starp PVKIU aktīvu turētājbanku un depozitāriju pastāv stabila informācijas plūsma, būtu jāpaplašina depozitāriju režīms, lai iekļautu CVD glabāšanas ķēdē, ja tie sniedz turētājbankas pakalpojumus PVKIU. Lai izvairītos no lieka darba, depozitārijiem nebūtu jāveic ex ante uzticamības pārbaude, ja tie plāno deleģēt glabāšanu CVD.
- (62) Lai uzlabotu sadarbību un efektivitāti uzraudzības jomā, PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai adresēt pamatotu pieprasījumu PVKIU izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei veikt uzraudzības pasākumus pret šādu PVKIU.
- (63) Lai uzlabotu sadarbību uzraudzības jomā, EVTI vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai kompetentā iestāde iesniedz EVTI izskatīšanai lietu, ja šai lietai ir pārrobežu ietekme un tā varētu ietekmēt ieguldītāju aizsardzību vai finanšu stabilitāti. EVTI analīze par šādām lietām ļautu citām kompetentajām iestādēm labāk izprast izskatītos jautājumus, palīdzētu novērst līdzīgus gadījumus nākotnē un aizsargātu *UCITS* tirgus integritāti.
- (64) Neskarot pašreiz piemērojamos slepenības noteikumus, būtu jāuzlabo informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un nodokļu iestādēm. Šādai informācijas apmaiņai vajadzētu atbilst valsts tiesību aktiem, un, ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, tā būtu jāizpauž tikai tad, ja kompetentā iestāde, kas to ir atklājusi, tam nepārprotami piekrīt.

(65) Direktīvās 2011/61/ES un 2009/65/EK ir noteikta prasība AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām rīkoties pietiekami prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi, ievērojot to pārvaldītā ieguldījumu fondu un savu ieguldītāju intereses. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāpieprasa AIFP un PVKIU pārvaldības sabiedrībām ar ieguldītājiem piemērotajām maksām un izmaksām rīkoties godīgi un taisnīgi. EVTI 2020. gadā izveidoja uzraudzības paziņojumu, lai veicinātu AIF un PVKIU izmaksu uzraudzības konverģenci un izstrādātu kritēriju kopumu nolūkā palīdzēt kompetentajām iestādēm novērtēt nepamatotu izmaksu jēdzienu un uzraudzīt pienākumu novērst nepamatotu izmaksu iekasēšanu no ieguldītājiem. Šo kritēriju mērķis ir sniegt norādījumus kompetentajām iestādēm, vienlaikus veicinot uzraudzības konverģenci kapitāla tirgu savienības kontekstā. Tomēr skaidras nepamatotu izmaksu definīcijas trūkuma dēļ pašlaik pastāv atšķirīga tirgus un uzraudzības prakse attiecībā uz to, ko nozare un uzraudzības iestādes varētu uzskatīt par nepamatotām izmaksām, un pierādījumi liecina par atšķirībām starp maksām, ko iekasē dažādās dalībvalstīs, un tām, ko iekasē no privātajiem ieguldītājiem pretstatā profesionāliem ieguldītājiem. Ierosinātie grozījumi Direktīvās 2011/61/ES un 2009/65/EK Savienības privāto ieguldījumu stratēģijas kontekstā ir paredzēti tam, lai risinātu šo jautājumu, pieprasot fondu pārvaldniekiem izveidot stabilu cenu noteikšanas procesu, kam būtu jāietver to maksu noteikšana, analīze un pārskatīšana, kuras tieši vai netieši tiek iekasētas no ieguldījumu fondiem vai to apliecību turētājiem, un ieviešot prasību atlīdzināt ieguldītājiem, ja tiem nācies segt nepamatotas izmaksas. EVTI būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojums, kurā novērtēts privāto ieguldītāju izmaksu līmenis, iemesli un atšķirības, tostarp atšķirības, kas izriet no attiecīgo AIF un PVKIU būtības, un analizēts, vai uzraudzības pārskatā izklāstītie kritēriji ir jāpapildina ar nepamatotu izmaksu jēdzienu. Lai atbalstītu kompetentās iestādes izmaksu uzraudzībā un EVTI ar izmaksām saistītu jautājumu analīzē, kompetentajām iestādēm būtu jāvāc dati par izmaksām un vienu reizi jānosūta EVTI. Šāda datu vākšana palielinātu EVTI kompetenci izmaksu ziņošanas jomā, lai Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un kompetentajām iestādēm sniegtu tehniskas konsultācijas par izmaksu datu vākšanu Savienības privāto ieguldījumu stratēģijas kontekstā. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, EVTI būtu jāveic darbības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 29. pantu, lai palīdzētu veidot vienotu izpratni par nepamatotu izmaksu jēdzienu.

(66) Jau pašam AIF un PVKIU nosaukumam ir īpaša nozīme — tas ietekmē ieguldītāju izvēli un sniedz pirmo iespaidu par fonda ieguldījumu stratēģiju un mērķiem. Lai gan AIF un PVKIU nosaukums jau ir iekļauts pirmslīguma informācijā, ko ieguldītāji saņem pirms līguma noslēgšanas, ir lietderīgi uzsvērt nosaukuma nozīmi, galvenokārt to, ka ieguldītājiem paredzētajā pamatinformācijā un prospektā tā ir būtiska pirmslīguma informācija, kas sniedzama privātiem ieguldītājiem, pirms tie iegulda attiecīgajā AIF, un ieguldītājiem, pirms tie iegulda attiecīgajā PVKIU. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2021/2261²⁴ no 2023. gada 1. janvāra uz privātiem ieguldītājiem tirgotiem PVKIU attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1286/2014²⁵ prasības. Kopš minētā datuma PVKIU pārvaldības sabiedrības vai ieguldījumu sabiedrības pienākums sagatavot ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju ir aizstāts ar pienākumu sagatavot pamatinformācijas dokumentu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1286/2014. Turklāt minētās regulas prasības attiecas arī uz AIFP, kas pārvalda AIF, kurus tirgo privātiem ieguldītājiem. Attiecīgi, ja AIF un PVKIU tiek tirgoti privātiem ieguldītājiem, AIFP un PVKIU pamatinformācijas dokumentā ir jānorāda fonda nosaukums un jānodrošina, ka šāda informācija ir precīza, patiesa un skaidra un nerada maldinošu vai mulsinošu vēstījumu, kas nepamatoti pievilinātu ieguldītājus. Tādēļ ir būtiski uzsvērt, ka AIF vai PVKIU nosaukumu uzskata par tikpat svarīgu kā jebkuru citu pirmslīguma dokumentu un uz to attiecas vienādi godīguma un pārredzamības standarti. Lai nodrošinātu augstu un vienotu ieguldītāju aizsardzības līmeni Savienībā, EVTI būtu jāizstrādā pamatnostādnes, kurās precizē situācijas, kad AIF vai PVKIU nosaukums varētu būt ieguldītājam negodīgs, neskaidrs vai maldinošs. Nozaru tiesību akti, ar kuriem nosaka fondu nosaukumu vai fondu tirdzniecības standartus, ir pārāki par minētajām pamatnostādnēm.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2021/2261 (2021. gada 15. decembris), ar ko attiecībā uz to, kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldības sabiedrības izmanto pamatinformācijas dokumentus, groza Direktīvu 2009/65/EK (OV L 455, 20.12.2021., 15. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2014 (2014. gada 26. novembris) par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.).

(67) EVTI, veicot savas Direktīvās 2009/65/EK un 2011/61/ES noteiktās funkcijas, būtu jāizmanto uz risku balstīta pieeja.

(68) Eiropas Centrālā banka sniedza atzinumu 2022. gada 9. augustā²⁶.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

²⁶ OV C 379, 3.10.2022., 1. lpp.

1. pants
Grozījumi Direktīvā 2011/61/ES

Direktīvu 2011/61/ES groza šādi:

- 1) direktīvas 4. panta 1. punktu groza šādi:
- a) punkta ag) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“ag) “profesionāls ieguldītājs” ir ieguldītājs, kuru uzskata par profesionālu klientu vai kuru pēc pieprasījuma var uzskatīt par profesionālu klientu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES* II pielikuma nozīmē;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EC un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).”;

- b) pievieno šādus apakšpunktus:

“ap) “centrālais vērtspapīru depozitārijs” ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014* 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

- aq) “AIF kapitāls” ir kopējās kapitāla iemaksas un nepieprasītais AIF iemaksājamais kapitāls, kas ir aprēķināts, pamatojoties uz summām, kuras var ieguldīt pēc visu to maksu, nodevu un izdevumu atskaitīšanas, kas tieši vai netieši jāsedz ieguldītājiem;
- ar) “aizdevuma izsniegšana” vai “izsniegt aizdevumu” ir aizdevuma piešķiršana, ko veic:
- i) tieši AIF kā sākotnējais aizdevējs; vai
 - ii) netieši ar tādas trešās personas vai īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības starpniecību, kas izsniedz aizdevumu AIF labā vai tā vārdā, vai AIFP labā vai tā vārdā attiecībā uz AIF, ja AIFP vai AIF ir iesaistīts aizdevuma strukturēšanā vai tā iezīmju noteikšanā vai iepriekšējā saskaņošanā, pirms tas kļūst par aizdevuma riska darījumu;
- as) “akcionāra aizdevums” ir aizdevums, ko AIF piešķir uzņēmumam, kurā tam tieši vai netieši pieder vismaz 5 % kapitāla vai balsstiesību un kuru nevar pārdot trešām personām, neatkarīgi no kapitāla instrumentiem, kas ir AIF turējumā tajā pašā uzņēmumā;
- at) “aizdevumus izsniedzošs AIF” ir AIF:
- i) kura ieguldījumu stratēģija paredz galvenokārt aizdevumu izsniegšanu; vai
 - ii) kura izsniegto aizdevumu nosacītā vērtība ir vismaz 50 % no tā neto aktīvu vērtības;

- au) “AIF, kas izmanto saistību īpatsvara palielināšanu” ir AIF, kura riska darījumus palielina AIFP, kas to pārvalda, vai nu aizņemoties skaidru naudu vai vērtspapīrus, izmantojot saistību īpatsvara palielināšanu, kas izriet no atvasināto finanšu instrumentu pozīcijām, vai jebkādā citā veidā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).”;

2) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktam pievieno šādu punktu:

“iv) jebkuru citu funkciju vai darbību, ko AIFP jau veic saistībā ar AIF, kuru tas pārvalda saskaņā ar šo pantu, vai saistībā ar pakalpojumiem, kurus tas sniedz saskaņā ar šo punktu, ar noteikumu, ka tiek pienācīgi pārvaldīts jebkurš iespējamais interešu konflikts, ko rada šīs funkcijas vai darbības nodrošināšana citām personām.”;

b) panta 4. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

“c) etalonu pārvaldība saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1011;

- d) kredītu apkalpošanas darbības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2021/2167*.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2021/2167 (2021. gada 24. novembris) par kredītu apkalpotājiem un kredītu pircējiem un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2014/17/ES (OV L 438, 8.12.2021., 1. lpp.).”;

- c) panta 5. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu svīturo;

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“e) veikt tādu etalonu pārvaldību saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1011, kurus izmanto to pārvaldītajos AIF.”;

- d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja šā panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētos pakalpojumus AIFP sniedz attiecībā uz vienu vai vairākiem instrumentiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļā, piemēro Direktīvas 2014/65/ES 15. pantu, 16. pantu, izņemot 5. punkta pirmo daļu, un 23., 24. un 25. pantu.”;

3) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis prasa, lai AIFP, kas iesniedz atļaujas pieteikumu, sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju par AIFP:

a) informāciju par personām, kuras faktiski veic AIFP uzņēmējdarbību, jo īpaši attiecībā uz I pielikumā minētajām funkcijām, tostarp:

i) aprakstu par minēto personu lomu, amata nosaukumu un amata pakāpes līmeni;

ii) aprakstu par minēto personu funkcionālo pakļautību un pienākumiem AIFP iekšienē un ārpus AIFP;

iii) pārskatu par laiku, ko katra no minētajām personām atvēl katrai atbildības jomai;

iv) to cilvēkresursu un tehnisko resursu aprakstu, kuri atbalsta minēto personu darbības;

aa) AIFP juridisko nosaukumu un attiecīgo identifikatoru;

- b) informāciju par AIFP tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku identitāti, fiziskām un juridiskām personām, kurām ir būtiska līdzdalība, un par šādas līdzdalības apjomu;
- c) darbības programmu, kurā noteikta AIFP organizatoriskā struktūra, tostarp informāciju par to, kā AIFP plāno pildīt savas saistības saskaņā ar šīs direktīvas II, III, IV nodaļu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar šīs direktīvas V līdz VIII nodaļu, kā arī savas saistības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088* 3. panta 1. punktu, 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 13. pantu, un detalizētu aprakstu par atbilstīgajiem cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko AIFP izmantos šādā nolūkā;
- d) informāciju par AIFP atalgojuma politikas pamatnostādņem un praksi saskaņā ar 13. pantu;
- e) informāciju par pasākumiem, kas paredzēti, lai funkcijas deleģētu trešām personām un nodotu šo deleģējumu tālāk saskaņā ar 20. pantu, ietverot vismaz šādu informāciju:
 - i) katrai personai, kurai deleģētas funkcijas:
 - tās juridisko nosaukumu un attiecīgo identifikatoru,
 - tās iedibināšanas jurisdikciju un
 - ja piemērojams — tās uzraudzības iestādi;

- ii) detalizētu aprakstu par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko AIFP izmanto:
 - ikdienas portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības uzdevumu veikšanai AIFP ietvaros un
 - deleģētās darbības uzraudzībai;
- iii) attiecībā uz katru AIF, ko AIFP pārvalda vai plāno pārvaldīt:
 - īsu aprakstu par deleģētajām portfeļa pārvaldības funkciju, tostarp par to, vai šāda deleģēšana ir daļēja vai pilna apmēra deleģēšana, un
 - īsu aprakstu par deleģētajām riska pārvaldības funkciju, tostarp par to, vai šāda deleģēšana ir daļēja vai pilna apmēra deleģēšana;
- iv) aprakstu par periodiskajiem uzticamības pārbaūžu pasākumiem, kas AIFP jāveic nolūkā uzraudzīt deleģēto darbību.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Kompetentās iestādes reizi ceturksnī informē EVTI par atļaujām, kas piešķirtas vai anulētas saskaņā ar šo nodaļu, un par visām izmaiņām to AIF sarakstā, kurus Savienībā pārvalda vai tirgo atļauju saņēmušie AIFP.

EVTI uztur centralizētu publisku reģistru, kurā norāda ikvienu AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu, katra šāda AIFP kompetentās iestādes un to AIF sarakstu, kurus šāds AIFP pārvalda vai tirgo Savienībā. Reģistrs ir publiski pieejams elektroniskā formātā.”;

c) panta 6. un 7. punktu svītros;

d) pievieno šādu punktu:

“8. Līdz ... [60 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu, kurā analizēta tirgus prakse attiecībā uz deleģēšanu un atbilstību šā panta 1. līdz 5. punktam un 20. pantam, cita starpā pamatojoties uz datiem, kas kompetentajām iestādēm paziņoti saskaņā ar 24. panta 2. punkta d) apakšpunktu, un uz EVTI uzraudzības konverģences pilnvaru īstenošanu. Minētajā ziņojumā analizē arī atbilstību šīs direktīvas pamatprasībām.”;

4) direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) personām, kuras faktiski vada AIFP darbību, ir pietiekami laba reputācija un pietiekama pieredze arī attiecībā uz AIFP pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģijām, šo personu vārdi un visu viņu amata pārņēmēju vārdi ir nekavējoties paziņoti AIFP izcelsmes dalībvalstu kompetentajām iestādēm un lēmumus par AIFP uzņēmējdarbības veikšanu pieņem vismaz divas šādiem nosacījumiem atbilstošas fiziskas personas, kuras vai nu tiek nodarbinātas uz pilnu slodzi attiecīgajā AIFP, vai arī ir AIFP izpildlocekļi vai pārvaldes struktūras locekļi, kas apņēmušies vadīt minētā AIFP darbību uz pilnu slodzi, un kuru domicils ir Savienībā;”;

5) direktīvas 12. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkta nolūkā EVTI līdz ... [18 mēneši no šīs grozošās direktīvas stāšanās spēkā] iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu, kurā izvērtē maksas, ko AIFP iekasē no to AIF ieguldītājiem, kurus tie pārvalda, un paskaidro iemeslus šo maksu līmenim un jebkādam atšķirībām starp tām, tostarp tām, kas izriet no attiecīgo AIF veida. Veicot šo novērtējumu, EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 29. pantu analizē EVTI konverģences instrumentos par izmaksu uzraudzību noteikto kritēriju pienācīgumu un efektivitāti.

Minētā ziņojuma vajadzībām un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu kompetentās iestādes vienu reizi sniedz EVTI datus par izmaksām, tostarp visām maksām, maksājumiem un izdevumiem, ko tieši vai netieši sedz ieguldītāji vai AIFP saistībā ar AIF darbību un kas tieši vai netieši jāattiecina uz AIF. Kompetentās iestādes šos datus dara pieejamus EVTI atbilstoši savām pilnvarām, tostarp pilnvarām pieprasīt AIFP sniegt informāciju, kā noteikts šīs direktīvas 46. panta 2. punktā.”;

6) direktīvas 14. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja AIFP pārvalda vai plāno pārvaldīt AIF pēc trešās personas iniciatīvas, tostarp gadījumos, kad minētais AIF izmanto trešās personas iniciatora nosaukumu vai kad AIFP ieceļ trešās personas iniciatoru kā deleģēto personu saskaņā ar 20. pantu, AIFP, ņemot vērā jebkādu interešu konfliktus, iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm detalizētus paskaidrojumus un pierādījumus par atbilstību šā panta 1. un 2. punktam. AIFP īpaši precizē, kādus pamatotus pasākumus tā ir veikusi, lai novērstu interešu konfliktus, kas izriet no attiecībām ar trešo personu, vai, ja šos interešu konfliktus nevar novērst, kā tā identificē, pārvalda, uzrauga un attiecīgā gadījumā atklāj šos interešu konfliktus, lai novērstu to nelabvēlīgu ietekmi uz AIF un tā ieguldītāju interesēm.”;

7) direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) pievieno šādu apakšpunktu:

“d) attiecībā uz aizdevumu izsniegšanas darbībām īstenot efektīvu politiku, procedūras un procesus aizdevumu piešķiršanai.”;

ii) pievieno šādas daļas:

“Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkā — ja AIFP pārvaldītie AIF iesaistās aizdevumu izsniegšanā, tostarp gadījumos, kad minētie AIF ar trešo personu starpniecību iegūst aizdevuma riska darījumus, tie arī īsteno efektīvu politiku, procedūras un procesus attiecībā uz kredītriska novērtēšanu un to kredītportfeļa pārvaldību un uzraudzību, nodrošina, ka minētā politika, procedūras un procesi ir atjaunināti un efektīvi, un regulāri un vismaz reizi gadā tos pārskata.

Neskarot 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šā punkta pirmās daļas d) apakšpunktā un otrajā daļā noteiktās prasības nepiemēro akcionāra aizdevumu izsniegšanai, ja šādu aizdevumu nosacītā vērtība kopā nepārsniedz 150 % no AIF kapitāla.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“4.a AIFP nodrošina — ja aizdevumus izsniedz kāds tā pārvaldītais AIF, šādu aizdevumu, kurus minētais AIF ir izsniedzis vienam aizņēmējam, nosacītā kopējā vērtība nepārsniedz 20 % no AIF kapitāla, ja aizņēmējs ir viens no turpmāk minētajiem:

- a) finanšu sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK* 13. panta 25. punktā;
- b) AIF; vai
- c) PVKIU.

Šā punkta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums neskar robežvērtības, ierobežojumus un nosacījumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 345/2013**, (ES) Nr. 346/2013*** un (ES) 2015/760****.

4.b AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītā aizdevumus izsniedošā AIF saistību īpatsvara palielinājums nepārsniedz:

- a) 175 %, ja minētais AIF ir atvērts;
- b) 300 %, ja minētais AIF ir slēgts.

Aizdevumus izsniedzoša AIF saistību īpatsvara palielinājumu izsaka kā attiecību starp attiecīgā AIF riska darījumu apjomu, ko aprēķina atbilstoši saistību metodei, kā definēts deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. panta 3. punktu, un tā neto aktīvu vērtību.

Aizņēmumu līgumi, kurus pilnībā sedz aizdevumus izsniedzoša AIF ieguldītāju līgumiskās kapitāla saistības, šā punkta otrās daļas īpatsvara aprēķināšanas nolūkā nav uzskatāmi par riska darījumiem.

Ja aizdevumus izsniedzošs AIF pārkāpj šajā punktā noteiktās prasības un pārkāpums ir ārpus tā AIFP kontroles, kas to pārvalda, AIFP atbilstīgā laikposmā veic vajadzīgos pasākumus, lai labotu situāciju, pienācīgi ņemot vērā aizdevumus izsniedzošā AIF ieguldītāju intereses.

Neskarot 25. panta 3. punktā minētās kompetento iestāžu pilnvaras, šā punkta pirmajā daļā noteiktās prasības nepiemēro aizdevumus izsniedzošiem AIF, kuru aizdošanas darbības ietver tikai akcionāru aizdevumu izsniegšanu, ar noteikumu, ka šādu aizdevumu nosacītā vērtība kopumā nepārsniedz 150 % no AIF kapitāla.

4.c Ieguldījumu ierobežojumu 20 % apmērā, kas noteikts 4.a punktā:

- a) piemēro līdz dienai, kas noteikta AIF nolikumā, dibināšanas dokumentos vai prospektā, kas ir ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc pirmās parakstīšanās uz AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām;
- b) beidz piemērot, tiklīdz AIFP sāk pārdot AIF aktīvus nolūkā atpakaļpirkt ieguldījumu apliecības vai akcijas AIF likvidācijas ietvaros; un
- c) uz laiku aptur, ja AIF kapitāls tiek palielināts vai samazināts.

Pirmās daļas c) apakšpunktā minētā apturēšana ir ierobežota uz laikposmu, kas ir absolūti nepieciešams, pienācīgi ņemot vērā AIF ieguldītāju intereses, un jebkurā gadījumā tā ilgst ne vairāk kā 12 mēnešus.

- 4.d Piemērošanas sākuma dienu, kas minēta 4.c punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, nosaka, ņemot vērā AIF ieguldāmo aktīvu specifiku un īpašības. Ārkārtējos apstākļos AIFP kompetentās iestādes pēc tam, kad ir iesniegts pienācīgi pamatots ieguldījumu plāns, var pagarināt šo termiņu ne vairāk kā par 12 papildu mēnešiem.
- 4.e AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītais AIF nepiešķir aizdevumus šādām struktūrām:
- a) AIFP vai šāda AIFP darbiniekiem;
 - b) AIF depozitārijam vai struktūrām, kurām saskaņā ar 21. pantu depozitārijs ir deleģējis funkcijas attiecībā uz AIF;
 - c) struktūrai, kurai AIFP ir deleģējis funkcijas saskaņā ar 20. pantu, vai šīs struktūras darbiniekiem.
 - d) struktūrai vienas un tās pašas grupas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES^{*****} 2. panta 11. punktā, ietvaros, izņemot, ja minētā struktūra ir finanšu sabiedrība, kas finansē tikai tos aizņēmējus, kuri nav minēti šā punkta a), b) un c) apakšpunktā.

- 4.f Ja AIF izsniedz aizdevumus, ieņēmumus no aizdevumiem, atskaitot visas pieļaujamās maksas par to administrēšanu, pilnībā attiecina uz šo AIF. Visas izmaksas un izdevumus, kas saistīti ar aizdevumu pārvaldīšanu, atklāj saskaņā ar šīs direktīvas 23. pantu.
- 4.g Neskarot citus Savienības tiesību instrumentus, dalībvalsts var aizliegt AIF, kuri izsniedz aizdevumus, tās teritorijā piešķirt aizdevumus patērētājiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK^{*****} 3. panta a) punktā, un var tās teritorijā aizliegt AIF apkalpot šādiem patērētājiem piešķirtus aizdevumus. Šāds aizliegums neietekmē tādu AIF tirdzniecību Savienībā, kuri piešķir aizdevumus patērētājiem vai apkalpo patērētājiem piešķirtos kredītus.
- 4.h Dalībvalstis aizliedz AIFP pārvaldīt AIF, kuri nodarbojas ar aizdevumu izsniegšanu, ja visa šādu AIF to ieguldījumu stratēģija vai tās daļa paredz izsniegt aizdevumus ar vienu vienīgu mērķi šos aizdevumus vai riska darījumus nodot trešām personām.
- 4.i AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītais AIF saglabā 5 % no katra tā aizdevuma, ko AIF izsniedzis un pēc tam nodevis trešām personām, nosacītās vērtības. Šādu katra aizdevuma procentuālo daļu saglabā:
- a) aizdevumiem, kuru termiņš ir līdz astoņiem gadiem, vai aizdevumiem, ko piešķir patērētājiem neatkarīgi no to termiņa — līdz termiņa beigām; un

b) pārējiem aizdevumiem — vismaz astoņus gadus.

Atkāpjoties no pirmās daļas, tajā noteikto prasību nepiemēro, ja:

- a) AIFP sāk pārdot AIF aktīvus nolūkā atpakaļpirkt ieguldījumu apliecības vai akcijas AIF likvidācijas ietvaros;
- b) atbrīvošanās ir nepieciešama tam, lai izpildītu ierobežojošos pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 215. pantu, vai lai izpildītu produktiem noteiktās prasības;
- c) aizdevuma pārdošana ir nepieciešama tam, lai AIFP varētu īstenot tā pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģiju AIF ieguldītāju interesēs; vai
- d) aizdevumu pārdod, jo ir pasliktinājies ar aizdevumu saistītais risks, ko AIFP konstatējis 15. panta 3. punktā minētās uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības procesā, un pircējs par šādu pasliktināšanos ir informēts aizdevuma pirkšanas brīdī.

Pēc izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījuma AIFP pierāda, ka tas atbilst šā punkta otrajā daļā izklāstītajiem attiecīgās atkāpes piemērošanas nosacījumiem.

-
- * Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).
 - ** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).
 - *** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).
 - **** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).
 - ***** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).
 - ***** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).”;

8) direktīvas 16. pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītais aizdevumus izsniedzošais AIF ir slēgts fonds.

Atkāpjoties no pirmās daļas, aizdevumus izsniedzošais AIF var būt atvērts fonds, ja AIFP, kas to pārvalda, spēj pierādīt AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ka AIF likviditātes riska pārvaldības sistēma ir saderīga ar tā ieguldījumu stratēģiju un atpakaļpirkšanas politiku.

Šā punkta pirmajā daļā noteiktā prasība neskar robežvērtības, ierobežojumus un nosacījumus, kas paredzēti Regulās (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) 2015/760.

- 2.b Lai nodrošinātu atbilstību šā panta 1. un 2. punktam, AIFP, kas pārvalda atvērtu AIF, izvēlas vismaz divus piemērotus likviditātes pārvaldības instrumentus no tiem, kas minēti V pielikuma 2. līdz 8. punktā, pēc tam, kad ir novērtēta šo instrumentu piemērotība saistībā ar AIF īstenoto ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu un atpakaļpirkšanas politiku. AIFP iekļauj šos instrumentus savā AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos nolūkā tos, iespējams, izmantot AIF ieguldītāju interesēs. Nav iespējams, ka minētajā atlasē tiek iekļauti vienīgi V pielikuma 5. un 6. punktā minētie instrumenti.

Atkāpjoties no pirmās daļas, AIFP var nolemt savam pārvaldītajam AIF izvēlēties tikai vienu likviditātes pārvaldības instrumentu no V pielikuma 2. līdz 8. punktā minētajiem instrumentiem, ja šādam AIF ir piešķirta atļauja kā naudas tirgus fondam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1131*.

AIFP ievieš detalizētu politiku un procedūras par jebkura izvēlētā likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanu un dezaktivizēšanu, kā arī darbības un administratīvos pasākumus šāda instrumenta lietošanai. Šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto atlasī, kā arī detalizētu aktivizēšanas un dezaktivizēšanas politiku un procedūras dara zināmas AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Atpakaļpirkšanu natūrā, kā minēts V. Pielikuma 8. punktā, aktivizē tikai nolūkā izpildīt profesionālo ieguldītāju pieprasīto atpakaļpirkšanu un ja izpirkšana natūrā atbilst AIF turēto aktīvu proporcionālajai daļai.

Atkāpjoties no šā punkta ceturtās daļas, atpakaļpirkšanai natūrā nav jāatbilst AIF turēto aktīvu proporcionālajai daļai, ja šis AIF tiek tirgots tikai profesionāliem ieguldītājiem vai ja šāda AIF ieguldījumu politikas mērķis ir replicēt noteikta akciju vai parāda vērtspapīru indeksa sastāvu un ja šis AIF ir biržā tirgots fonds, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 46. apakšpunktā.

- 2.c AIFP, kas pārvalda atvērtu AIF, AIF ieguldītāju interesēs var uz laiku apturēt parakstīšanos uz V pielikuma 1. punktā minētajām AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām, to atpirkšanu un atpakaļpirkšanu vai, ja šie instrumenti ir iekļauti AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos, aktivizēt vai dezaktivizēt citus likviditātes pārvaldības instrumentus, ko izvēlas no V pielikuma 2. līdz 8. punkta, saskaņā ar šā panta 2.b punktu. AIFP savu AIF ieguldītāju interesēs var arī aktivizēt norobežotos kontus, kā minēts V pielikuma 9. punktā.

AIFP pirmajā daļā minēto parakstīšanās, atpirkšanas un atpakaļpirkšanas apturēšanu vai norobežotos kontus izmanto tikai ārkārtējos gadījumos, ja apstākļi to prasa un ja tas ir pamatoti, ņemot vērā AIF ieguldītāju intereses.

2.d AIFP nekavējoties paziņo savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkuru no šādiem gadījumiem:

- a) ja AIFP aktivizē vai dezaktivizē V pielikuma 1. punktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu;
- b) ja AIFP aktivizē vai dezaktivizē kādu no V pielikuma 2. līdz 8. punktā minētajiem likviditātes pārvaldības instrumentiem veidā, kas ir ārpus parastās uzņēmējdarbības, kā to paredz AIF noteikumi vai dibināšanas dokumenti.

Pirms AIFP aktivizē vai dezaktivizē V. pielikuma 9. punktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu, tas saprātīgā termiņā informē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par šādu aktivizēšanu vai dezaktivizēšanu.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010** par visiem paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar šo punktu. EVTI ir pilnvarota nodot informāciju, ko tā saņēmusi, ievērojot šo punktu, kompetentajām iestādēm.

- 2.e Dalībvalstis nodrošina, ka tādiem AIFP, kas pārvalda atvērtus AIF, ir pieejami vismaz V pielikumā noteiktie likviditātes pārvaldības instrumenti.
- 2.f EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai noteiktu prasības, kas aizdevumus izsniedzošam AIF jāizpilda, lai saglabātu atvērtu struktūru. Minētās prasības ietver stabilu likviditātes pārvaldības sistēmu, likvīdo aktīvu pieejamību un stresa testus, kā arī atbilstošu atpakaļpirkšanas politiku, ņemot vērā aizdevumus izsniedzošo AIF likviditātes profilu. Minētajās prasībās pienācīgi ņem vērā arī fonda pamatā esošos aizdevumu riska darījumus, aizdevumu vidējo atmaksas laiku un aizdevumus izsniedzošo AIF portfeļu vispārējo granularitāti un sastāvu.
- 2.g EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu V pielikumā noteikto likviditātes pārvaldības instrumentu īpašības.

Šā regulatīvo tehnisko standartu projekta izstrādē EVTI ņem vērā AIF ieguldījumu stratēģiju un to pamatā esošo aktīvu daudzveidību. Minētie standarti neierobežo AIFP spēju izmantot jebkuru atbilstošu likviditātes pārvaldības instrumentu visām aktīvu kategorijām, jurisdikcijām un tirgus apstākļiem.

2.h Līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI izstrādā pamatnostādnes par to, kā AIFP atlasa un kalibrē likviditātes pārvaldības instrumentus likviditātes riska pārvaldības un finanšu stabilitātes risku mazināšanas nolūkā. Šajās pamatnostādnēs atzīst, ka galvenā atbildība par likviditātes riska pārvaldību paliek AIFP ziņā. Tajās iekļauj norādes par apstākļiem, kādos var aktivizēt norobežotos kontus, kā minēts V pielikuma 9. punktā. Tajās paredz pietiekamu pielāgošanās periodu līdz to piemērošanas sākumam, jo īpaši attiecībā uz esošajiem AIF.

2.i EVTI šā panta 2.f un 2.g punktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā panta 2.f un 2.g punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1131 (2017. gada 14. jūnijs) par naudas tirgus fondiem (OV L 169, 30.6.2017., 8. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).”;

9) direktīvas 20. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“AIFP, kuri plāno deleģēt trešām personām uzdevumu to vārdā pildīt vienu vai vairākas I pielikumā minētās funkcijas vai 6. panta 4. punktā minētos pakalpojumus, paziņo to izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pirms stājas spēkā vienošanās par deleģēšanu. Izpilda šādus nosacījumus:”;

ii) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) AIFP jāspēj pierādīt, ka persona, kurai deleģēta pienākumu izpilde, ir atbilstīgi kvalificēta un spējīga uzņemties attiecīgās funkcijas un attiecīgo pakalpojumu sniegšanu, ka tā izvēlēta maksimāli rūpīgi un ka AIFP spēj jebkurā laikā efektīvi uzraudzīt deleģēto darbību izpildi, jebkurā laikā sniegt turpmākus norādījumus personai, kurai deleģēta pienākumu izpilde, un atsaukt deleģētās pilnvaras ar tūlītēju stāšanos spēkā, ja šāda rīcība ir ieguldītāju interesēs.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Nekādā gadījumā AIFP atbildību pret AIF un tā ieguldītājiem neietekmē fakts, ka AIFP ir deleģējis funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu trešai personai, vai tas, ka tās deleģētas tālāk. AIFP nedelegē funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu tādā apjomā, ka tas būtībā vairs nevar tikt uzskatīts par AIF pārvaldnieku vai 6. panta 4. punktā minēto pakalpojumu sniedzēju, un tādā apjomā, ka tas kļūst par pastkastītes uzņēmumu.

3.a AIFP nodrošina, ka I pielikumā minēto funkciju izpilde un 6. panta 4. punktā minēto pakalpojumu sniegšana atbilst šai direktīvai. Minēto pienākumu piemēro neatkarīgi no personas, kurai deleģētas vai tālāk deleģētas funkcijas, regulatīvā statusa vai atrašanās vietas.”

c) panta 4. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“Trešā persona drīkst deleģēt tālāk tai deleģētās funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:”;

d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja persona, kurai funkcijas vai pakalpojumu sniegšana ir deleģētas tālāk, deleģē tās tālāk vēl citām personām, 4. punkta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.

6.a Atkāpjoties no šā panta 1. līdz 6. punkta, ja I pielikuma 2. punkta

b) apakšpunktā minēto tirdzniecību veic viens vai vairāki izplatītāji, kas rīkojas savā vārdā un tirgo AIF saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES vai izmantojot uz apdrošināšanu balstītus ieguldījumu produktus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/97*, šādu funkciju neuzskata par deleģēšanu, uz kuru attiecas šā panta 1. līdz 6. punkta prasības, neņemot vērā to, vai starp AIFP un izplatītāju pastāv izplatīšanas nolīgums.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).”;

10) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“5.a Atkāpjoties no 5. punkta a) apakšpunkta, ES AIF izcelsmes dalībvalsts var dot atļauju savām kompetentajām iestādēm atļaut par depozitāriju iecelt iestādi, kas minēta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā un ir iedibināta citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) kompetentās iestādes no AIFP ir saņēmušas pamatotu pieprasījumu atļaut iecelt depozitāriju, kas iedibināts citā dalībvalstī, un šādā pieprasījumā ir apliecināts tādu depozitārija pakalpojumu trūkums AIF izcelsmes dalībvalstī, kuri varētu efektīvi apmierināt AIF vajadzības, ņemot vērā tā ieguldījumu stratēģiju; un
- b) saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem atbilstīgi 4. panta 1. punkta k) apakšpunkta i) punktam atļauju saņēmušo vai reģistrēto un ES AIFP pārvaldīto AIF vārdā glabāto aktīvu kopsumma šā panta 8. punktā minētajā AIF izcelsmes dalībvalsts depozitārija tirgū nepārsniedz 50 miljardus EUR vai līdzvērtīgu summu kādā citā valūtā.

Aktīvus, kuri glabāšanai uzticēti depozitārijiem, kas rīkojas saskaņā ar 36. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un depozitāriju pašu aktīvus neņem vērā, lai noteiktu, vai ir izpildīts šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

Neatkarīgi no tā, vai ir izpildīti pirmajā un otrajā daļā paredzētie nosacījumi, kompetentās iestādes atļauj iecelt depozitāriju, kas iedibināts citā dalībvalstī, tikai pēc tam, kad katrā atsevišķā gadījumā ir veikts novērtējums par attiecīgu depozitārija pakalpojumu trūkumu AIF izcelsmes dalībvalstī, ņemot vērā AIF ieguldījumu stratēģiju.

Ja kompetentās iestādes atļauj iecelt depozitāriju, kas iedibināts citā dalībvalstī, tās par to informē EVTI.

Šis punkts neskar citu šā panta punktu piemērošanu, izņemot 5. punkta a) apakšpunktu.”;

b) panta 6. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) trešā valsts, kurā iedibināts depozitārijs, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849* 9. panta 2. punktu;

- d) dalībvalstis, kurās ir plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, un AIFP izcelsmes dalībvalsts (ja tā nav kāda no minētajām dalībvalstīm) ir ar attiecīgo trešo valsti, kurā depozitārijs iedibināts, parakstījušas nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un šāda trešā valsts nav minēta Padomes secinājumā par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).”;

ii) pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas ievaddaļas, minētās daļas c) un d) apakšpunkta nosacījumus piemēro depozitārija iecelšanas brīdī. Ja trešā valsts, kurā depozitārijs iedibināts, ir identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu, kā minēts pirmās daļas c) apakšpunktā, vai ir iekļauta Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā, kā minēts pirmās daļas d) apakšpunktā, atbilstīgā laikposmā pēc depozitārija iecelšanas iecel jaunu depozitāriju, pienācīgi ņemot vērā ieguldītāju intereses. Minētais laikposms nav ilgāks par diviem gadiem.”;

c) panta 11. punktu groza šādi:

i) otrās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) depozitārijs maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi ir izraudzījies un iecēlis kādu trešo personu, kurai tas plāno deleģēt daļu no saviem pienākumiem, izņemot gadījumus, kad minētā trešā persona ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā ieguldītājs CVD, kā definēts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 29. panta 3. punktu un 48. panta 10. punktu, un turpina maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi periodiski pārbaudīt un regulāri uzraudzīt ikvienu trešo personu, kurai tas deleģējis daļu no saviem pienākumiem, kā arī trešās personas īstenotos pasākumus saistībā ar tai deleģēto pienākumu izpildi.”;

ii) piekto daļu aizstāj ar šādu:

“Šā panta nolūkos par depozitārija glabāšanas funkciju deleģēšanu neuzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā emitents CVD, kā definēts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 29. panta 3. punktu un 48. panta 10. punktu. Šā panta nolūkā par depozitārija glabāšanas funkciju deleģēšanu uzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā ieguldītājs CVD, kā definēts minētajā deleģētajā aktā.”;

d) panta 16. punktu aizstāj ar šādu:

“16. Depozitārijs pēc pieprasījuma dara pieejamu savām kompetentajām iestādēm, tā AIF kompetentajām iestādēm un tā AIFP kompetentajām iestādēm visu informāciju, ko tas saņēmis, pildot savus pienākumus.

Ja AIF vai AIFP kompetentās iestādes nav tās pašas, kas depozitārijam:

- a) depozitārija kompetentās iestādes nekavējoties nodod AIF un AIFP kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas ir svarīga šo iestāžu uzraudzības pilnvaru īstenošanai; un
- b) AIF un AIFP kompetentās iestādes nekavējoties nodod depozitārija kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas ir svarīga minēto iestāžu uzraudzības pilnvaru īstenošanai.”;

e) panta 17. punkta c) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) nosacījumus, atbilstīgi kuriem depozitārijs var pildīt centrālajā vērtspapīru depozitārijā reģistrēto finanšu instrumentu glabāšanas pienākumus; un”;

11) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) AIF nosaukumu, aprakstu par AIF ieguldījumu stratēģiju un mērķiem, informāciju par vietu, kur iedibināts katrs galvenais AIF un bāzes fonds, ja AIF ir fondu fonds, aprakstu par aktīvu veidiem, kuros AIF drīkst ieguldīt, metodēm, ko AIF drīkst izmantot, un visiem saistītajiem riskiem, jebkādiem piemērojamiem ieguldījumu ierobežojumiem, apstākļiem, kādos AIF drīkst palielināt saistību īpatsvaru, atļautajiem saistību īpatsvara palielināšanas veidiem un avotiem un saistītajiem riskiem, jebkādiem saistību īpatsvara palielināšanas ierobežojumiem un vienošanos par nodrošinājumu un aktīvu atkārtotu izmantošanu, kā arī saistību īpatsvara palielinājuma maksimālo apjomu, kuru AIFP ir tiesīgs izmantot AIF vārdā;”;

ii) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) aprakstu par AIF likviditātes riska pārvaldību, tostarp atpakaļpirkšanas tiesībām gan parastos, gan ārkārtējos apstākļos, ar ieguldītājiem saskaņotajiem spēkā esošajiem atpakaļpirkšanas pasākumiem un par saskaņā ar 16. panta 2.b punktu izvēlēto likviditātes pārvaldības instrumentu lietošanas iespēju un nosacījumiem;”;

iii) iekļauj šādu apakšpunktu:

“ia) to maksu, nodevu un izdevumu sarakstu, kuras AIFP sedz saistībā ar AIF darbību un kuras ir tieši vai netieši attiecināmas uz AIF;”;

b) panta 4. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

“d) izsniegto aizdevumu portfeļa sastāvs;

e) reizi gadā — visas maksas, nodevas un izdevumus, kurus tieši vai netieši sedz ieguldītāji;

f) reizi gadā — jebkuru mātesuzņēmumu, meitasuzņēmumu vai īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, ko AIFP vai tā vārdā izmanto saistībā ar AIF ieguldījumiem.”;

c) pievieno šādu punktu:

“7. Lai nodrošinātu vienādu to noteikumu piemērošanu, kas saistīti ar AIF nosaukumu, EVTI līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] izstrādā pamatnostādnes, lai precizētu apstākļus, kādos AIF nosaukums ir negodīgs, neskaidrs vai maldinošs. Šajās pamatnostādnēs ņem vērā attiecīgos nozaru tiesību aktus. Nozaru tiesību akti, kas nosaka standartus fondu nosaukumiem vai fondu tirdzniecībai, ir pārāki par šīm pamatnostādnēm.”;

12) direktīvas 24. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. AIFP regulāri ziņo tā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par tirgiem un instrumentiem, kurus tas tirgo pārvaldītā AIF vārdā.

AIFP attiecībā uz katru tā pārvaldīto AIF sniedz informāciju par instrumentiem, kurus tas tirgo, par tirgiem, kuros tas līdzdarbojas vai aktīvi nodarbojas ar tirdzniecību, par katra AIF riska darījumiem un aktīviem. Minētajā informācijā iekļauj identifikatorus, kas vajadzīgi, lai sniegtos datus par aktīviem, AIF un AIFP varētu sasaistīt ar citiem uzraudzības vai publiski pieejamiem datu avotiem.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) AIF pašreizējais riska profils, tostarp tirgus risks, likviditātes risks, darījuma partnera risks, citi riski, tostarp operacionālais risks, un AIF kopējais saistību īpatsvars;

- d) informācija saistībā ar vienošanos par deleģēšanu, kas attiecas uz portfeļa pārvaldību vai riska pārvaldības funkcijām, kā minēts turpmāk:
- i) informācija par personām, kurām deleģētas funkcijas, norādot to nosaukumu un domicilu vai juridisko adresi vai filiāli, to, vai tām ir ciešas saiknes ar AIFP, neatkarīgi no tā, vai tās ir atļauju saņēmušās vai regulētas vienības aktīvu pārvaldības nolūkā, attiecīgā gadījumā to uzraudzības iestādi, kā arī to personu, kurām deleģētas funkcijas, identifikatori, kas nepieciešami, lai sniegto informāciju varētu saistīt ar citiem uzraudzības vai publiski pieejamiem datu avotiem;
 - ii) pilnas slodzes nodarbināto skaitā izteikts cilvēkresursu apjoms, kuru AIFP nodarbina ikdienas portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības uzdevumu veikšanai minētajā AIFP;
 - iii) to darbību saraksts un apraksts, kas saistītas ar deleģētajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
 - iv) ja portfeļa pārvaldības funkcija ir deleģēta, to AIF aktīvu apjoms un procentuālā daļa, uz kuriem attiecas vienošanās par deleģēšanu saistībā ar portfeļa pārvaldības funkciju;
 - v) pilnas slodzes nodarbināto skaitā izteikts cilvēkresursu apjoms, kuru AIFP nodarbina, lai pārraudzītu vienošanos par deleģēšanu;

- vi) to periodisko uzticamības pārbažu skaits un datumi, ko AIFP veicis, lai uzraudzītu deleģēto darbību, konstatēto problēmu saraksts un attiecīgā gadījumā šo problēmu risināšanai pieņemto pasākumu saraksts, kā arī datums, līdz kuram minētie pasākumi jāīsteno;
 - viii) ja ir vienošanās par tālāku deleģēšanu — i), iii) un iv) apakšpunktā prasītā informācija attiecībā uz personām, kurām tālāk deleģē funkcijas, un darbībām, kas saistītas ar tālāk deleģētajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
 - viii) vienošanās par deleģēšanu un tālāku deleģēšanu sākuma un beigu datumi;”;
- ii) pievieno šādu apakšpunktu:
- “f) to dalībvalstu sarakstu, kurās AIFP vai izplatītājs, kas rīkojas minētā AIFP vārdā, faktiski tirgo AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas.”;
- c) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:
- “Ārkārtējos apstākļos un ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti vai veicinātu ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi, EVTI pēc apspriešanās ar ESRK var prasīt, lai AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes noteiktu papildu ziņošanas prasības.”;

d) pantā iekļauj šādus punktus:

“5.a EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:

- a) informāciju, kas jāziņo saskaņā ar 1. punktu un 2. punkta a), b), c), e) un f) apakšpunktu;
- b) atbilstošo standartizācijas līmeni informācijai, kas jāpaziņo saskaņā ar 2. punkta d) apakšpunktu;
- c) pārskatu sniegšanas biežumu un grafiku.

Izstrādājot pirmās daļas b) apakšpunktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI neievieš ziņošanas pienākumus papildus tiem, kas noteikti 2. punkta d) apakšpunktā.

Izstrādājot pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā citas ziņošanas prasības, kas attiecas uz AIFP, starptautiskās norises un standartus, kā arī saskaņā ar 69.-a panta 2. punktu sagatavotā ziņojuma konstatējumus.

EVTI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

- 5.b EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:
- a) šā panta 1. un 2. punktā minēto ziņojumu formātu un datu standartus;
 - b) identifikatorus, kas vajadzīgi, lai 1. un 2. punktā minētajos ziņojumos iekļautos datus par aktīviem, AIFP un AIF sasaistītu ar citiem uzraudzības vai publiski pieejamiem datu avotiem;
 - c) šā panta 1. un 2. punktā minēto ziņojumu iesniegšanas metodes un kārtību, tostarp metodes un kārtību, lai uzlabotu datu standartizāciju un to datu efektīvu nodošanu un izmantošanu, kurus jebkura attiecīgā kompetentā iestāde Savienības vai valsts līmenī jau ir iesniegusi jebkurā Savienības ziņošanas sistēmā, ņemot vērā saskaņā ar 69.-a panta 2. punktu sagatavotā ziņojuma konstatējumus;
 - d) veidni, tostarp minimālās papildu ziņošanas prasības, kas AIFP jāpiemēro ārkārtas apstākļos, kā minēts 5. punkta otrajā daļā.

EVTI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ...
[36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.”;

e) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu un ievērojot 57. un 58. panta nosacījumus, lai papildinātu šo direktīvu, precizējot to, kad šā panta 4. punkta nolūkā saistību īpatsvara palielināšanu uzskata par būtisku.”;

13) direktīvas 25. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, ka visa saskaņā ar 24. pantu apkopotā informācija par visiem AIFP, kurus tās uzrauga, un saskaņā ar 7. pantu apkopotā informācija, izmantojot 50. pantā noteiktās procedūras, ir pieejama citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, EVTI, EBI, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010* (kopā sauktas par “Eiropas uzraudzības iestādēm” jeb “EUI”), un ESRK, kad vien tas nepieciešams šo iestāžu pienākumu veikšanai.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, ka visa saskaņā ar 24. pantu apkopotā informācija par visiem AIFP, kurus tās uzrauga, izmantojot 50. pantā noteiktās procedūras, tiek darīta pieejama ECBS vienīgi statistikas vajadzībām.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, izmantojot 50. pantā noteiktās procedūras un rīkojoties divpusēji, bez kavēšanās sniedz informāciju citu tieši iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja to atbildības jomā esošais AIFP vai šāda AIFP pārvaldīts AIF potenciāli varētu radīt būtisku darījumu partnera risku kredītiestādei, citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm citās dalībvalstīs vai finanšu sistēmas stabilitātei citā dalībvalstī.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).”;

14) direktīvas 35. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) trešā valsts, kurā iedibināts ārpusvienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

- c) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIF, ir ar atļauju saņēmušā AIFP izcelsmes dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādas daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un šāda trešā valsts nav minēta Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

15) direktīvas 36. panta 1. punktu groza šādi:

- a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

d) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIF, ir ar atļauju saņēmušā AIFP izcelsmes dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādas daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un šāda trešā valsts nav minēta Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

16) direktīvas 37. panta 7. punktu groza šādi:

a) pirmās daļas e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIFP, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

f) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIFP, ir ar atsauces dalībvalsti parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un šāda trešā valsts nav minēta Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

b) pievieno šādu daļu:

“Ja trešā valsts, kurā ir iedibināts ārpussavienības AIFP, ir identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu, kā minēts pirmās daļas e) apakšpunktā, vai ir iekļauta I pielikumā Padomes secinājumiem par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, kā minēts pirmās daļas f) apakšpunktā, pēc tam, kad ārpussavienības AIFP ir saņēmis atļauju, ārpussavienības AIFP atbilstīgā laikposmā veic vajadzīgos pasākumus, lai labotu situāciju attiecībā uz tā pārvaldītajiem AIF, pienācīgi ņemot vērā ieguldītāju intereses. Minētais laikposms nav ilgāks par diviem gadiem.”;

17) regulas 40. panta 2. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

c) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIF, ir ar atsauces dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādas daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un šāda trešā valsts nav minēta Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

18) regulas 42. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIFP vai ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

d) trešā valsts, kurā iedibināts ārpussavienības AIFP vai ārpussavienības AIF, ir ar dalībvalsti, kurā plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādas daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un šāda trešā valsts nav minēta Padomes secinājumā par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

19) direktīvas 43. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmušais ES AIFP var vietējā vai pārrobežu līmenī tirgot tāda ES AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, kas galvenokārt iegulda konkrēta uzņēmuma akcijās, šāda uzņēmuma vai ar to saistīto struktūru darbiniekiem, ja tas notiek darbinieku uzkrājumu shēmu vai darbinieku līdzdalības shēmu ietvaros.

Ja šādu AIF pārdod darbiniekiem pārrobežu tirgū, dalībvalsts, kurā notiek tirdzniecība, nenosaka nekādas prasības papildus tām, ko piemēro AIF izcelsmes dalībvalstī.”;

20) direktīvas 46. panta 2. punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“j) ieguldītāju interesēs — ārkārtas apstākļos un pēc apspriešanās ar AIFP — pieprasīt AIFP aktivizēt vai dezaktivizēt likviditātes pārvaldības instrumentu, kas minēts V pielikuma 1. punktā, ja pastāv riski ieguldītāju aizsardzībai vai finanšu stabilitātei, kuru dēļ, balstoties uz saprātīgu un līdzsvarotu priekšstatu, šāda aktivizēšana vai dezaktivēšana ir nepieciešama.”;

21) direktīvas 47. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“Pienākums glabāt dienesta noslēpumu attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas EVTI, kompetentajās iestādēs vai jebkuras citas tādas personas labā, kurai EVTI ir deleģējusi uzdevumus, tostarp uz EVTI nolīgtajiem revidentiem un ekspertiem. Informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, neizpauž citai personai vai iestādei, ja vien šāda izpaušana nav nepieciešama tiesvedībai vai uz to neattiecas nodokļu tiesību aktos minētie gadījumi.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Visu informāciju, ar kuru saskaņā ar šo regulu apmainās kompetentās iestādes, EUI un ESRK, uzskata par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad:

- a) EVTI vai kompetentā iestāde, vai cita iesaistīta iestāde vai struktūra informācijas sniegšanas laikā paziņo, ka šādu informāciju drīkst izpaust;
- b) šāda izpaušana ir nepieciešama tiesvedībai; vai
- c) izpausto informāciju izmanto kopsavilkumā vai apkopotā veidā, kurā atsevišķi finanšu tirgu dalībnieki nav identificējami.

Šā panta 2. punkts un šā punkta pirmā daļa neliedz veikt informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un nodokļu iestādēm, kas atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī. Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to izpauž tikai saskaņā ar šīs daļas pirmo teikumu, ja kompetentās iestādes, kuras to ir izpaukušas, tam nepārprotami piekrīt.”;

c) panta 4. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“d) ieguldītāju interesēs — ārkārtas apstākļos un pēc apspriešanās ar AIFP — pieprasīt ārpussavienības AIFP, kas tirgo to pārvaldītos Savienības AIF, vai ES AIFP, kas pārvalda ārpussavienības AIF, aktivizēt vai dezaktivizēt likviditātes pārvaldības instrumentu, kas minēts V pielikuma 1. punktā, ja pastāv riski ieguldītāju aizsardzībai vai finanšu stabilitātei, kuru dēļ, balstoties uz saprātīgu un līdzsvarotu priekšstatu, šāda aktivizēšana vai dezaktivēšana ir nepieciešama.”;

22) direktīvas 50. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja vienas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pamatots iemesls aizdomām par to, ka AIFP, uz ko neattiecas šo kompetento iestāžu uzraudzība, veic vai ir veicis darbības, kas ir pretrunā šai direktīvai, tās par šīm darbībām pēc iespējas precīzāk ziņo EVTI un attiecīgā AIFP izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Kompetentās saņēmējiesādes atbilstoši rīkojas un informē EVTI un attiecīgo paziņojumu iesniegušās kompetentās iestādes par šīs rīcības rezultātiem un, ciktāl iespējams, arī par būtiskiem starpposma notikumiem. Šis punkts neskar paziņojumu sniegušās kompetentās iestādes pilnvaras.

- 5.a Ja AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pilnvaras saskaņā ar 46. panta 2. punkta j) apakšpunktu, tās par to nekavējoties informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un — ja pastāv iespējamie riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei — arī ESRK.
- 5.b AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm īstenot 46. panta 2. punkta j) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, precizējot pieprasījuma iemeslus un par to informējot EVTI un — ja pastāv iespējamie riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei — arī ESRK.
- 5.c Ja AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nepiekrīt izpildīt 5.b punktā minēto pieprasījumu, tās par to informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un — ja ESRK tika informēta par pieprasījumu saskaņā ar 5.b punktu — arī ESRK, norādot nepieņemšanas iemeslus.
- 5.d Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 5.b un 5.c punktu, EVTI bez nepamatotas kavēšanās sniedz atzinumu AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par pilnvaru īstenošanu saskaņā ar 46. panta 2. punkta j) apakšpunktu. EVTI minēto atzinumu paziņo AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5.e Ja AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nerīkojas saskaņā ar 5.d punktā minēto EVTI atzinumu vai neplāno ievērot minēto atzinumu, tās par to informē EVTI un AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, norādot to neatbilstības vai neievērošanas nodoma iemeslus. Gadījumos, kas rada nopietnus draudus ieguldītāju aizsardzībai, finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai visas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei Savienībā, ja vien šāda publicēšana nav pretrunā AIF apliecību turētāju vai akcionāru, vai arī sabiedrības likumīgajām interesēm, EVTI var publiskot to, ka AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes neievēro vai neplāno ievērot tās atzinumu, kopā ar šādu kompetento iestāžu norādītajiem neievērošanas vai nodoma neievērot iemesliem. EVTI analizē, vai ieguvumi no publicēšanas atsvērtu no minētās publicēšanas izrietošos lielākos draudus ieguldītāju aizsardzībai, finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei, un iepriekš paziņo AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par šādu publicēšanu.

5.f AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, ja tām ir pamatots iemesls to darīt, var pieprasīt AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm nekavējoties īstenot pilnvaras saskaņā ar 46. panta 2. punktu, izņemot minētā punkta j) apakšpunktu, pēc iespējas precīzāk norādot sava pieprasījuma iemeslus un informējot par to EVTI un, ja pastāv iespējami riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, arī ESRK.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par īstenotajām pilnvarām un saviem konstatējumiem bez nepamatotas kavēšanās informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, arī ESRK.

- 5.g Ja dalībvalsts ir izmantojusi 21. panta 5. punkta a) apakšpunktā noteikto atkāpi, kas ļauj iecelt citā dalībvalstī iedibinātu depozitāriju, un ja AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai, ja AIF netiek reglamentēts, AIF pārvaldošā AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pamatots iemesls uzskatīt, ka depozitārijs, uz ko neattiecas minēto kompetento iestāžu uzraudzība, veic vai ir veicis darbības, kas ir pretrunā šai direktīvai, šīs kompetentās iestādes nekavējoties un pēc iespējas precīzāk par to informē EVTI un attiecīgā depozitārija kompetentās iestādes. Saņēmejās kompetentās iestādes atbilstoši rīkojas, kā arī informē EVTI un attiecīgās paziņojumu sniegušās kompetentās iestādes par minētās rīcības rezultātiem. Šis punkts neskar paziņojumu sniegušo kompetento iestāžu pilnvaras.
- 5.h EVTI var pieprasīt, lai kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās iesniedz EVTI paskaidrojumus par konkrētiem gadījumiem, kuri rada nopietnus draudus ieguldītāju aizsardzībai, apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai rada riskus visas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei Savienībā.”;

b) panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienvērtīgu piemērošanu attiecībā uz informācijas apmaiņu, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu informācijas apmaiņas kārtību starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, EUI, ESRK un ECBS dalībniekiem, ievērojot piemērojamos šīs direktīvas noteikumus.”;

c) pievieno šādu punktu:

“7. Līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI izstrādā pamatnostādnes, kurās sniedz norādes, kas kompetentajām iestādēm palīdzētu īstenot tām 46. panta 2. punkta j) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, un norādes par situācijām, kurās varētu tikt iesniegti 5.b un 5.f punktā minētie pieprasījumi. Izstrādājot minētās pamatnostādnes, EVTI ņem vērā šādas uzraudzības iestādes iejaukšanās iespējamo ietekmi uz ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti citā dalībvalstī vai Savienībā. Minētajās pamatnostādnēs atzīst, ka galvenā atbildība par likviditātes riska pārvaldību paliek AIFP ziņā.”;

23) direktīvas 60. pantu aizstāj ar šādu:

“60. pants

Atkāpju publiskošana

Ja dalībvalsts izmanto 6. vai 9. pantā, 15. panta 4. punkta g) apakšpunktā vai 21., 22., 28. vai 43. pantā paredzēto atkāpi vai iespēju, tā par to, kā arī par jebkādām turpmākām izmaiņām informē Komisiju. Komisija informāciju publisko tīmekļa vietnē, vai izmantojot citu viegli pieejamu veidu.”;

24) direktīvas 61. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu svīturo;

b) pievieno šādu punktu:

“6. AIFP, kuri pārvalda AIF, kas izsniedz aizdevumus un ir izveidoti pirms ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena], tiek uzskatīti par atbilstīgiem 15. panta 4.a līdz 4.d punktam un 16. panta 2.a punktam līdz ... [pieci gadi no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Līdz ... [pieci gadi no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas], ja AIF izsniegto aizdevumu nosacītā vērtība vienam atsevišķam aizņēmējam vai AIF saistību īpatsvars pārsniedz attiecīgi 15. panta 4.a un 4.b punktā minētos ierobežojumus, AIFP, kuri pārvalda minētos AIF, nepalielina šo vērtību vai saistību īpatsvaru. Ja AIF izsniegto aizdevumu nosacītā vērtība vienam atsevišķam aizņēmējam vai AIF saistību īpatsvars nepārsniedz attiecīgi 15. panta 4.a un 4.b punktā minētos ierobežojumus, AIFP, kuri pārvalda minētos AIF, nepalielina šo vērtību vai īpatsvaru virs minētajiem ierobežojumiem.

Tādus AIFP, kuri pārvalda AIF, kas izsniedz aizdevumus un ir izveidoti pirms ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena] un kas nepiesaista papildu kapitālu pēc ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena], uzskata par atbilstošiem 15. panta 4.a līdz 4.d punktam un 16. panta 2.a punktam attiecībā uz šiem AIF.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās, otrās un trešās daļas AIFP, kurš pārvalda AIF, kas izsniedz aizdevumus un kas izveidoti pirms ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena], var izvēlēties, ka uz to attiecas 15. panta 4.a līdz 4.d punkts un 16. panta 2.a punkts, ja par to ir paziņots AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja AIF ir izsniedzis aizdevumus pirms ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena], AIFP var turpināt pārvaldīt šādus AIF, neievērojot 15. panta 3. punkta d) apakšpunkta un 15. panta 4.e, 4.f, 4.h un 4.i punkta prasības attiecībā uz minētajiem aizdevumiem.”;

25) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“69.-a pants

Cita veida pārskatīšana

1. Līdz ... [60 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam, kad EVTI saskaņā ar 7. panta 8. punktu ir sagatavojusi ziņojumu, Komisija sāk pārskatīt šajā direktīvā paredzēto noteikumu darbību un to piemērošanā gūto pieredzi.

Minētajā pārskatīšanā novērtē šādus aspektus:

- a) to, kādu ietekmi uz finanšu stabilitāti rada AIFP likviditātes pārvaldības instrumentu pieejamība un aktivizēšana;
- b) to, vai efektīvas ir šīs direktīvas 7. un 8. pantā noteiktās AIFP atļauju piešķiršanas prasības attiecībā uz 20. pantā noteikto deleģēšanas režīmu, un jo īpaši attiecībā uz nolūku novērst pastkastītes uzņēmumu veidošanu Savienībā;

- c) to, vai piemērotas ir 15. pantā un 16. panta 2.a un 2.f punktā noteiktās prasības, kas piemērojamas AIFP, kuri pārvalda AIF, kas izsniedz aizdevumus;
- d) kā darbojas atkāpe, kas ļauj iecelt citā dalībvalstī iedibinātu depozitāriju, kā noteikts 21. panta 5.a punktā, un kādi ir iespējamie ieguvumi un riski, tostarp ietekme uz ieguldītāju aizsardzību, finanšu stabilitāti, uzraudzības efektivitāti un tirgus izvēles pieejamību, grozot minētās atkāpes darbības jomu saskaņā ar kapitāla tirgu savienības mērķiem;
- e) to prasību atbilstību, kas piemērojamas AIFP, kuri pārvalda AIF pēc trešās personas iniciatīvas, kā noteikts 14. panta 2.a punktā, un vajadzību pēc papildu aizsardzības pasākumiem, lai novērstu šo prasību apiešanu, un jo īpaši to, vai šīs direktīvas noteikumi par interešu konfliktiem ir efektīvi un piemēroti tam, lai identificētu, pārvaldītu, uzraudzītu un attiecīgā gadījumā atklātu interešu konfliktus, kas izriet no attiecībām starp AIFP un trešās personas iniciatoru;
- f) to, cik piemēroti ir AIFP pārvaldes struktūrā, ja tas pārvalda privātiem ieguldītājiem tirgotus AIF, iecelt vismaz vienu direktoru bez izpildpilnvarām vai neatkarīgu direktoru, un kā tas ietekmē ieguldītāju aizsardzību.

2. Līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI iesniedz Komisijai ziņojumu par uzraudzības datu integrētas vākšanas izstrādi, kurā galvenā uzmanība pievērsta:
 - a) tam, kā samazināt dublēšanu un nekoncekvenci starp pārskatu sniegšanas sistēmām aktīvu pārvaldības nozarē un citos finanšu nozares sektoros; un
 - b) tam, kā uzlabot datu standartizāciju un efektīvu apmaiņu ar datiem un to datu izmantošanu, kurus jebkura attiecīgā Savienības vai valsts kompetentā iestāde jau ir ziņojusi jebkurā Savienības ziņošanas sistēmā.
 3. Sagatavojot 2. punktā minēto ziņojumu, EVTI cieši sadarbojas ar Eiropas Centrālo banku, pārējām EUI un valstu kompetentajām iestādēm.
 4. Pēc 1. punktā minētās pārskatīšanas un pēc apspriešanās ar EVTI Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izklāsta minētās pārskatīšanas secinājumus.”;
- 26) direktīvas I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumu;
- 27) šīs direktīvas II pielikumā iekļauto tekstu pievieno kā V pielikumu.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvu 2009/65/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“u) “centrālais vērtspapīru depozitārijs” ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014* 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).”;

2) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas b) apakšpunktam pievieno šādus punktus:

“iii) rīkojumu pieņemšanu un pārsūtīšanu attiecībā uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem;

- iv) jebkuru citu funkciju vai darbību, ko pārvaldības sabiedrība jau veic saistībā ar PVKIU, ko tā pārvalda saskaņā ar šo pantu, vai saistībā ar pakalpojumiem, ko tā sniedz saskaņā ar šo punktu, ar noteikumu, ka tiek pienācīgi pārvaldīts jebkurš iespējamais interešu konflikts, ko rada šīs funkcijas vai darbības nodrošināšana citām personām.”;
- ii) pirmajai daļai pievieno šādu apakšpunktu:
 - “c) etalonu pārvaldību saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1011.”;
- iii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Saskaņā ar šo direktīvu pārvaldības sabiedrībām nav atļauts sniegt tikai šajā punktā minētos pakalpojumus. Pārvaldības sabiedrībām nav atļauts sniegt pirmās daļas c) apakšpunktā minētos pakalpojumus, kurus izmanto to pārvaldītajā PVKIU.”;
- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja šā panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētos pakalpojumus sniedz pārvaldības sabiedrības, piemēro Direktīvas 2014/65/ES 15. pantu, 16. pantu, izņemot 5. punkta pirmo daļu, un 23., 24. un 25. pantu.”;

3) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu groza šādi:

i) punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) personām, kuras faktiski vada pārvaldības sabiedrības darbību, ir atbilstīga reputācija un pietiekama pieredze arī attiecībā uz pārvaldības sabiedrības pārvaldītā PVKIU tipu; šo personu vārdi un visu viņu amata pārņēmēju vārdi tiek nekavējoties paziņoti kompetentajām iestādēm, un par pārvaldības sabiedrības darbības vadīšanu lemj vismaz divas fiziskas personas, kuras atbilst šādiem nosacījumiem un kuras vai nu nodarbina uz pilnu slodzi minētajā pārvaldības sabiedrībā, vai arī kuras ir izpildlocekļi vai pārvaldības sabiedrības vadības struktūras locekļi, kuri ir apņēmušies vadīt minētās pārvaldības sabiedrības darbību uz pilnu slodzi un kuru domicils ir Savienībā;

- c) atļaujas saņemšanas pieteikumam ir pievienota darbības programma, kurā norādīta vismaz pārvaldības sabiedrības organizatoriskā struktūra, precizējot cilvēkresursus un tehniskos resursus, kas tiks izmantoti pārvaldības sabiedrības darbības vadīšanai, un informāciju par personām, kas faktiski vada šīs pārvaldības sabiedrības darbību, tostarp:
- i) aprakstu par minēto personu lomu, amata nosaukumu un amata pakāpes līmeni;
 - ii) aprakstu par minēto personu funkcionālo pakļautību un pienākumiem pārvaldības sabiedrībā un ārpus tās;
 - iii) pārskatu par laiku, ko katra no minētajām personām atvēl katrai atbildības jomai;
 - iv) informāciju par to, kā pārvaldības sabiedrība plāno izpildīt šajā direktīvā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088* 3. panta 1. punktā, 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 13. panta 1. punktā noteiktos pienākumus, un sīku aprakstu par attiecīgajiem cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko pārvaldības sabiedrība izmantos šajā nolūkā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).”;

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“e) pārvaldības sabiedrība sniedz informāciju par pasākumiem, kas veikti funkciju deleģēšanai un tālākai deleģēšanai trešām personām saskaņā ar 13. pantu, ietverot vismaz šādu informāciju:

i) pārvaldības sabiedrības juridisko nosaukumu un attiecīgo identifikatoru;

ii) par katru personu, kurai deleģē funkcijas:

– tās juridisko nosaukumu un attiecīgo identifikatoru,

– tās iedibināšanas jurisdikciju un

– ja piemērojams — tās uzraudzības iestādi;

iii) detalizētu aprakstu par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko pārvaldības sabiedrība izmanto:

– ikdienas portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības uzdevumu veikšanai pārvaldības sabiedrībā un

– deleģētās darbības uzraudzībai;

- iv) attiecībā uz katru PVKIU, ko tas pārvalda vai plāno pārvaldīt:
 - īsu aprakstu par deleģētajām portfeļa pārvaldības funkciju, tostarp par to, vai šāda deleģēšana ir daļēja vai pilnīga deleģēšana, un
 - īsu aprakstu par deleģētajām riska pārvaldības funkciju, tostarp par to, vai šāda deleģēšana ir daļēja vai pilnīga deleģēšana;
 - v) aprakstu par periodiskajiem uzticamības pārbaudes pasākumiem, kas pārvaldības sabiedrībai jāveic nolūkā uzraudzīt deleģēto darbību.”;
- b) pievieno šādu punktu:

“7. Dalībvalstis pieprasa, lai pārvaldības sabiedrības pirms ieviešanas paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkādām būtiskām izmaiņām sākotnējās atļaujas piešķiršanas nosacījumos, jo īpaši par būtiskām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar šo pantu.”;

4) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“Pārvaldības sabiedrības, kuras plāno deleģēt trešām personām uzdevumu to vārdā pildīt vienu vai vairākas II pielikumā minētās funkcijas vai 6. panta 3. punktā minētos pakalpojumus, paziņo to piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pirms stājas spēkā vienošanās par deleģēšanu. Izpilda šādus nosacījumus:”;

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pilnvarojums nekavē veikt efektīvu pārvaldības sabiedrības uzraudzību, un jo īpaši tas nekavē pārvaldības sabiedrības darbību vai PVKIU pārvaldīšanu veidā, kas vislabāk atbilst ieguldītāju un klientu interesēm;”;

iii) punkta g), h) un i) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“g) pilnvarojums neattiecas uz personas, kuras vada pārvaldības sabiedrības darbību, katrā laikā dot turpmākus norādījumus uzņēmumiem, kuriem deleģētas funkcijas vai pakalpojumu sniegšana, vai nekavējoties atsaukt pilnvarojumu gadījumā, ja šāda rīcība ir ieguldītāju vai klientu interesēs;

- h) ņemot vērā deleģējamo funkciju un pakalpojumu sniegšanas būtību, uzņēmumam, kuram šīs funkcijas vai pakalpojumu sniegšana tiks deleģēta, jābūt kvalificētam un spējīgam uzņemties attiecīgās funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu;
 - i) PVKIU prospektos ir uzskaitīti pakalpojumi un funkcijas, kuras pārvaldības sabiedrībai atļauts deleģēt saskaņā ar šo pantu; un
 - j) pārvaldības sabiedrībai ir jāspēj pamatot visu deleģēšanas struktūru ar objektīviem iemesliem;”;
- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:
- “2. Pārvaldības sabiedrības vai depozitārija atbildību neietekmē tas, ka pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu trešai personai. Pārvaldības sabiedrība nedeleģē funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu tādā apmērā, ka to būtībā vairs nevar uzskatīt par PVKIU pārvaldnieku vai 6. panta 3. punktā minēto pakalpojumu sniedzēju, un tādā apmērā, ka tā kļūst par pastkastītes uzņēmumu.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, ja II pielikuma trešajā ievilkumā minēto tirgvedības funkciju veic viens vai vairāki izplatītāji, kas nerīkojas savā vārdā un tirgo PVKIU saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES vai izmantojot uz apdrošināšanu balstītus ieguldījumu produktus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/97*, šādu funkciju neuzskata par deleģēšanu, uz kuru attiecas šā panta 1. un 2. punkta prasības, neņemot vērā to, vai starp pārvaldības sabiedrību un izplatītāju pastāv izplatīšanas nolīgums.
4. Pārvaldības sabiedrība nodrošina, ka II pielikumā minēto funkciju izpilde un 6. panta 3. punktā minēto pakalpojumu sniegšana atbilst šīs direktīvas prasībām. Šo pienākumu piemēro neatkarīgi no jebkuras personas, kam deleģētas vai tālāk deleģētas funkcijas, regulatīvā statusa vai atrašanās vietas.
5. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112.a pantu, pieņem pasākumus, lai precizētu:
 - a) nosacījumus 1. punktā minēto prasību izpildei;

- b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek uzskatīts, ka PVKIU pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi savas funkcijas tādā apmērā, ka tā kļūst par pastkastītes uzņēmumu, un tādēļ, kā noteikts 2. punktā, to vairs nevar uzskatīt par PVKIU pārvaldnieku vai 6. panta 3. punktā minēto pakalpojumu sniedzēju.
6. Līdz ... [60 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu, kurā analizēta tirgus prakse attiecībā uz deleģēšanu un atbilstību 7. pantam un šā panta 1. līdz 5. punktam, cita starpā pamatojoties uz datiem, kas kompetentajām iestādēm paziņoti saskaņā ar 20.a panta 2. punkta d) apakšpunktu, un uz EVTI uzraudzības konverģences pilnvaru īstenošanu. Minētajā ziņojumā analizē arī atbilstību šīs direktīvas pamatprasībām.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).”;

5) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja pārvaldības sabiedrība pārvalda vai plāno pārvaldīt PVKIU pēc trešās personas iniciatīvas, tostarp gadījumos, kad minētais PVKIU izmanto trešās personas iniciatora nosaukumu vai kad pārvaldības sabiedrība ieceļ trešās personas iniciatoru par personu, kam deleģētas funkcijas saskaņā ar 13. pantu, pārvaldības sabiedrība, ņemot vērā jebkādu interešu konfliktus, iesniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm detalizētus paskaidrojumus un pierādījumus par atbilstību šā panta 1. punkta d) apakšpunktam. Pārvaldības sabiedrība jo īpaši precizē, kādus pamatotus pasākumus tā ir veikusi, lai novērstu interešu konfliktus, kas izriet no attiecībām ar trešo personu, vai, ja šos interešu konfliktus nevar novērst, kā tā identificē, pārvalda, uzrauga un attiecīgā gadījumā atklāj šos interešu konfliktus, lai novērstu to nelabvēlīgu ietekmi uz PVKIU un tā ieguldītāju interesēm.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā EVTI līdz ... [18 mēneši no šīs grozošās direktīvas stāšanās spēkā] iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu, kurā novērtē maksas, ko PVKIU un pārvaldības sabiedrības iekasē no ieguldītājiem, un paskaidro iemeslus, kas ir pamatā šo maksu līmenim un jebkādam atšķirībām starp tām, tostarp atšķirībām, kas izriet no attiecīgā PVKIU veida. Veicot šo novērtējumu, EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 29. pantu analizē EVTI konverģences instrumentos par izmaksu uzraudzību noteikto kritēriju piemērotību un efektivitāti.

Minētā ziņojuma vajadzībām un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 35. pantu kompetentās iestādes vienu reizi sniedz EVTI datus par izmaksām, tostarp visām maksām, nodevām un izdevumiem, ko tieši vai netieši sedz ieguldītāji vai pārvaldības sabiedrība saistībā ar PVKIU darbībām un kas tieši vai netieši jāattiecinā uz PVKIU. Kompetentās iestādes šos datus dara pieejamus EVTI savu pilnvaru ietvaros, kas ietver pilnvaras pieprasīt pārvaldības sabiedrībām sniegt informāciju, kā noteikts šīs direktīvas 98. panta 2. punktā.”;

6) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka PVKIU ir pieejami vismaz IIA pielikumā noteiktie likviditātes pārvaldības instrumenti.
2. PVKIU izvēlas vismaz divus piemērotus likviditātes pārvaldības instrumentus no tiem, kas minēti IIA pielikuma 2. līdz 8. punktā, pēc tam, kad ir novērtēta šo instrumentu piemērotību attiecībā uz tā īstenojamo ieguldījumu stratēģiju, tā likviditātes profilu un tā atpakaļpirkšanas politiku. PVKIU iekļauj šos instrumentus savā fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos iespējamai izmantošanai PVKIU ieguldītāju interesēs. Nav iespējams, ka minētajā atlasē tiek iekļauti vienīgi IIA pielikuma 5. un 6. punktā minētie instrumenti.

Atkāpjoties no pirmās daļas, PVKIU var nolemt izvēlēties tikai vienu likviditātes pārvaldības instrumentu no IIA pielikuma 2. līdz 8. punktā minētajiem instrumentiem, ja šim PVKIU ir piešķirta atļauja kā naudas tirgus fondam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1131*.

PVKIU ievieš detalizētu politiku un procedūras par jebkura izvēlētā likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanu un dezaktivēšanu, kā arī darbības un administratīvos pasākumus šāda instrumenta lietošanai. Šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto atlasī, kā arī detalizētu aktivizēšanas un dezaktivizēšanas politiku un procedūras dara zināmas PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Atpakaļpirkšanu natūrā, kā minēts IIA pielikuma 8. punktā, aktivizē tikai nolūkā izpildīt profesionālo ieguldītāju pieprasīto atpakaļpirkšanu un ja atpakaļpirkšana natūrā atbilst PVKIU turēto aktīvu proporcionālajai daļai.

Atkāpjoties no šā punkta ceturtās daļas, atpakaļpirkšanai natūrā nav jāatbilst PVKIU turēto aktīvu proporcionālajai daļai, ja šādu PVKIU tirgo tikai profesionāliem ieguldītājiem vai ja šā PVKIU ieguldījumu politikas mērķis ir replicēt noteikta akciju vai parāda vērtspapīru indeksa sastāvu un ja šis PVKIU ir biržā tirgots fonds, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 46. apakšpunktā.

3. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu IIA pielikumā noteikto likviditātes pārvaldības instrumentu īpašības.

Šā regulatīvo tehnisko standartu projekta izstrādē EVTI ņem vērā PVKIU ieguldījumu stratēģiju un pamatā esošo aktīvu daudzveidību. Minētie standarti neierobežo PVKIU spēju izmantot jebkuru atbilstošu likviditātes pārvaldības instrumentu visām aktīvu kategorijām, jurisdikcijām un tirgus apstākļiem.

4. Līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI izstrādā pamatnostādnes par PVKIU likviditātes pārvaldības instrumentu atlasī un kalibrēšanu likviditātes riska pārvaldībai un finanšu stabilitātes risku mazināšanai. Šajās pamatnostādnēs atzīst, ka galvenā atbildība par likviditātes riska pārvaldību paliek PVKIU ziņā. Tajās iekļauj norādes par apstākļiem, kādos var aktivizēt norobežotos kontus, kā minēts IIA pielikuma 9. punktā. Tajās paredz pietiekamu pielāgošanās periodu līdz to piemērošanas sākumam, jo īpaši attiecībā uz esošajiem AIF.

5. EVTI šā panta 3. punktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1131 (2017. gada 14. jūnijs) par naudas tirgus fondiem (OV L 169, 30.6.2017., 8. lpp.).”;

7) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“20.a pants

1. Pārvaldības sabiedrība regulāri ziņo PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par tirgiem un instrumentiem, kurus tā tirgo pārvaldītā PVKIU vārdā.

Pārvaldības sabiedrība attiecībā uz katru PVKIU, ko tā pārvalda, sniedz informāciju par instrumentiem, kurus tā tirgo, par tirgiem, kuros tā ir dalībniece vai kuros tā aktīvi tirgojas, un par katra PVKIU riska darījumiem un aktīviem. Šajā informācijā iekļauj identifikatorus, kas vajadzīgi, lai sniegtos datus par aktīviem, PVKIU un pārvaldības sabiedrībām varētu sasaistīt ar citiem uzraudzības vai publiski pieejamiem datu avotiem.

2. Pārvaldības sabiedrība par katru tās pārvaldīto PVKIU iesniedz PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:
 - a) PVKIU likviditātes pārvaldības kārtība, tostarp pašlaik izvēlētie likviditātes pārvaldības instrumenti, un to aktivizēšana vai dezaktivēšana;
 - b) PVKIU pašreizējais riska profils, tostarp tirgus risks, likviditātes risks, darījuma partnera risks, citi riski, tostarp operacionālais risks, un PVKIU kopējais saistību īpatsvars;

- c) saskaņā ar 51. panta 1. punktu veikto spriedzes testu rezultāti;
- d) informācija par vienošanos par deleģēšanu attiecībā uz portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības funkcijām, kā minēts turpmāk:
 - i) informāciju par personām, kurām deleģētas funkcijas, norādot to nosaukumu un domicilu vai juridisko adresi vai filiāli, to, vai tiem ir ciešas saiknes ar pārvaldības sabiedrību, neatkarīgi no tā, vai tie aktīvu pārvaldības nolūkā ir atļauju saņēmušas vai regulētas vienības, attiecīgā gadījumā to uzraudzības iestādi, kā arī personu, kurām deleģētas funkcijas, identifikatori, kas nepieciešami, lai sniegto informāciju varētu sasaistīt ar citiem uzraudzības vai publiski pieejamiem datu avotiem;
 - ii) pilnas slodzes nodarbināto skaitā izteikts cilvēkresursu apjoms, ko pārvaldības sabiedrība nodarbina ikdienas portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības uzdevumu veikšanai šajā pārvaldības sabiedrībā;
 - iii) to darbību saraksts un apraksts, kas saistītas ar deleģētajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
 - iv) ja portfeļa pārvaldības funkcija ir deleģēta — to PVKIU aktīvu apjoms un procentuālā daļa, uz ko attiecas vienošanās par portfeļa pārvaldības funkciju deleģēšanu;

- v) pilnas slodzes nodarbināto skaitā izteikts cilvēkresursu apjoms, ko pārvaldības sabiedrība nodarbina nolūkā pārraudzīt vienošanos par deleģēšanu;
 - vi) to periodisko pienācīgas rūpības pārbažu skaits un datumi, ko pārvaldības sabiedrība veikusi, lai uzraudzītu deleģēto darbību, konstatēto problēmu saraksts un attiecīgā gadījumā šo problēmu risināšanai pieņemto pasākumu saraksts, kā arī datums, līdz kuram minētie pasākumi jāīsteno;
 - vii) ja ir spēkā vienošanās par deleģēšanu tālāk, i), iii) un iv) apakšpunktā prasītā informācija attiecībā uz personām, kurām tālāk deleģē funkcijas, un darbībām, kas saistītas ar portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām, kuras deleģē tālāk;
 - viii) vienošanās par deleģēšanu un vienošanās par deleģēšanu tālāk sākuma un beigu datumi;
- e) to dalībvalstu sarakstu, kurās PVKIU sertifikātus faktiski tirgo tā pārvaldības sabiedrība vai izplatītājs, kas rīkojas minētās pārvaldības sabiedrības vārdā.

3. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, ka visa saskaņā ar šo pantu apkopotā informācija par visiem PVKIU, ko tās uzrauga, un saskaņā ar 7. pantu apkopotā informācija, izmantojot 101. pantā noteiktās procedūras, ir pieejama citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, EVTI, EBI, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010* (kopā sauktas par “Eiropas uzraudzības iestādēm” jeb “EUI”), un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kad vien tas nepieciešams to pienākumu veikšanai.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, ka visa saskaņā ar šo pantu apkopotā informācija par visiem PVKIU, kurus tās uzrauga, izmantojot 101. pantā noteiktās procedūras, tiek darīta pieejama ECBS, taču tikai statistikas vajadzībām.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, izmantojot 101. pantā noteiktās procedūras un rīkojoties divpusēji, nekavējoties sniedz informāciju citu tieši iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja to atbildības jomā esošā pārvaldības sabiedrība vai minētās pārvaldības sabiedrības pārvaldīts PVKIU potenciāli varētu radīt būtisku darījumu partnera risku kredītiestādei, citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm citās dalībvalstīs vai finanšu sistēmas stabilitātei citā dalībvalstī.

4. Ja tas nepieciešams sistēmiskā riska efektīvai uzraudzībai, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var periodiski vai *ad hoc* kārtā pieprasīt informāciju papildus tai, kas minēta 1. punktā. Kompetentās iestādes informē EVTI par šādām papildu ziņošanas prasībām.

Ārkārtas apstākļos un ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti vai veicinātu ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi, EVTI pēc apspriešanās ar ESRK var prasīt PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm noteikt papildu ziņošanas prasības.

5. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:
- a) informāciju, kas jāziņo saskaņā ar 1. punktu, 2. punkta a), b), c) un e) apakšpunktu un 4. punktu;
 - b) atbilstošo standartizācijas līmeni informācijai, kas jāpaziņo saskaņā ar 2. punkta d) apakšpunktu;
 - c) ziņošanas biežumu un grafiku.

Izstrādājot pirmās daļas b) apakšpunktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI neievieš ziņošanas pienākumus papildus tiem, kas noteikti 2. punkta d) apakšpunktā.

Izstrādājot pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā citas ziņošanas prasības, kas attiecas uz pārvaldības sabiedrībām, starptautiskās norises un standartus, kā arī saskaņā ar 20.b pantu sagatavotā ziņojuma secinājumus.

EVTI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

6. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:
 - a) šā panta 1., 2. un 4. punktā minēto ziņojumu formātu un datu standartus;
 - b) identifikatorus, kas vajadzīgi, lai 1., 2. un 4. punktā minētajos ziņojumos iekļautos datus par aktīviem, PVKIU un pārvaldības sabiedrībām sasaistītu ar citiem uzraudzības vai publiski pieejamiem datu avotiem;

- c) šā panta 1. un 2. punktā minēto ziņojumu iesniegšanas metodes un kārtību, tostarp metodes un kārtību, lai uzlabotu datu standartizāciju un to datu efektīvu koplietošanu un izmantošanu, kurus kāda attiecīgā kompetentā iestāde Savienības vai valsts līmenī jau ir iesniegusi kādā Savienības ziņošanas sistēmā, ņemot vērā saskaņā ar 20.b pantu sagatavotā ziņojuma secinājumus;
- d) veidni, tostarp minimālās papildu ziņošanas prasības, kas pārvaldības sabiedrībām jāizmanto ārkārtas apstākļos, kā minēts 4. punktā.

EVTI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

20.b pants

1. Līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI iesniedz Komisijai ziņojumu par uzraudzības datu integrētas vākšanas izstrādi, kurā galvenā uzmanība pievērsta tam, kā:
 - a) tam, kā samazināt dublēšanu un nekonsekvenci starp pārskatu sniegšanas sistēmām aktīvu pārvaldības nozarē un citos finanšu nozares sektoros; un

- b) uzlabot datu standartizāciju un efektīvu apmaiņu ar datiem un to datu izmantošanu, kurus jebkura attiecīgā Savienības vai valsts kompetentā iestāde jau ir ziņojusi jebkurā Savienības ziņošanas sistēmā;

Šajā ziņojumā EVTI arī salīdzina labāko datu vākšanas praksi Savienībā un citos tirgos attiecībā uz privātajiem ieguldījumu fondiem.

2. Sagatavojot 1. punktā minēto ziņojumu, EVTI cieši sadarbojas ar Eiropas Centrālo banku, pārējām EUI un valstu kompetentajām iestādēm.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apmērošanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).”;

8) direktīvas 22.a pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) depozitārijs maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi ir izraudzījies un iecēlis kādu trešo personu, kurai tas plāno deleģēt daļu no saviem pienākumiem, izņemot gadījumus, kad minētā trešā persona ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā ieguldītājs CVD, kā definēts deleģētajā aktā, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 909/2014 29. panta 3. punktu un 48. panta 10. punktu, un tas turpina maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi periodiski pārbaudīt un regulāri uzraudzīt ikvienu trešo personu, kurai tas deleģējis daļu no saviem pienākumiem, kā arī trešās personas īstenotos pasākumus saistībā ar tai deleģēto pienākumu izpildi.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. “Šā panta nolūkos par depozitārija glabāšanas funkciju deleģēšanu neuzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā emitents CVD, kā definēts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 29. panta 3. punktu un 48. panta 10. punktu. Šā panta nolūkā par depozitārija glabāšanas funkciju deleģēšanu uzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā ieguldītājs CVD, kā definēts minētajā deleģētajā aktā.”;

9) regulas 29. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ieguldījumu sabiedrības direktoriem jābūt ar atbilstīgu reputāciju un pietiekamu pieredzi attiecībā arī uz ieguldījumu sabiedrības veiktās darbības veidu, tālab direktoru un visu viņu vietnieku vārdi tūlīt jāpaziņo kompetentajām iestādēm; par ieguldījumu sabiedrības darbības vadīšanu jālemj vismaz divām fiziskām personām, kuras atbilst šādiem nosacījumiem un kuras vai nu ir nodarbinātas šajā ieguldījumu sabiedrībā uz pilnu slodzi, vai arī ir ieguldījumu sabiedrības izpildinstitūcijas locekļi vai vadības struktūras locekļi, kuri kā pilna laika darbu ir apņēmušies vadīt minētās ieguldījumu sabiedrības darbību un kuru domicils ir Savienībā; un “direktori” ir personas, kuras saskaņā ar tiesību aktiem vai dibināšanas dokumentiem pārstāv ieguldījumu sabiedrību vai kuras faktiski nosaka šīs sabiedrības politiku.”;

10) direktīvas 57. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Ja PVKIU aktivizē 84. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos norobežotos kontus, izmantojot aktīvu nošķiršanu, nošķirtos aktīvus var izslēgt no šajā nodaļā noteikto ierobežojumu aprēķina.”;

11) direktīvas 69. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Lai nodrošinātu noteikumu par PVKIU nosaukumu vienveidīgu piemērošanu, EVTI līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] izstrādā pamatnostādnes, lai precizētu apstākļus, kādos PVKIU nosaukums ir negodīgs, neskaidrs vai maldinošs. Šajās pamatnostādnēs ņem vērā attiecīgos nozaru tiesību aktus. Nozaru tiesību akti, kas nosaka standartus fondu nosaukumiem vai fondu tirdzniecībai, ir pārāki par šīm pamatnostādnēm.”;

12) direktīvas 79. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, tostarp PVKIU nosaukums, ir informācija, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas. Tā ir patiesa, skaidra un nav maldinoša. Tā ir atbilstīga attiecīgajām prospekta daļām.”;

13) direktīvas 84. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta:

- a) PVKIU savu sertifikātu turētāju interesēs var uz laiku apturēt parakstīšanos uz saviem sertifikātiem, to atpirkšanu un atpakaļpirkšanu, kā minēts IIA pielikuma 1. punktā, vai aktivizēt vai dezaktivizēt citus likviditātes pārvaldības instrumentus, kas izvēlēti no šī pielikuma 2. līdz 8. punkta, rīkojoties saskaņā ar 18.a panta 2. punktu. PVKIU savu sertifikātu turētāju interesēs var arī aktivizēt norobežotos kontus, kā minēts IIA pielikuma 9. punktā;

- b) ieguldītāju interesēs PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas apstākļos un pēc apspriešanās ar PVKIU var pieprasīt PVKIU aktivizēt vai dezaktivizēt IIA pielikuma 1. punktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu, ja pastāv riski ieguldītāju aizsardzībai vai finanšu stabilitātei, kuru dēļ, balstoties uz saprātīgu un līdzsvarotu priekšstatu, šāda aktivizēšana vai dezaktivēšana ir nepieciešama.

PVKIU pirmās daļas a) apakšpunktā minēto parakstīšanās, atpirkšanas un atpakaļpirkšanas apturēšanu vai norobežotos kontus izmanto tikai ārkārtējos gadījumos, ja apstākļi to prasa un ja tas ir pamatoti, ņemot vērā tā ieguldītāju intereses.

- 3. PVKIU nekavējoties paziņo savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par šādiem gadījumiem:
 - a) ja PVKIU aktivizē vai dezaktivizē IIA pielikuma 1. punktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu;
 - b) ja PVKIU aktivizē vai dezaktivizē kādu no IIA pielikuma 2. līdz 8. punktā minētajiem likviditātes pārvaldības instrumentiem tādā veidā, kas nav saistīts ar parasto uzņēmējdarbību, kā tā paredzēta fonda nolikumā vai PVKIU dibināšanas dokumentos.

Pirms PVKIU aktivizē vai dezaktivizē IIA pielikuma 9. punktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu, tas saprātīgā termiņā informē savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šādu aktivizēšanu vai dezaktivizēšanu.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, ESRK par jebkuru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar šo punktu. EVTI ir pilnvarota nodot informāciju, ko tā saņēmusi, ievērojot šo punktu, kompetentajām iestādēm.

- 3.a Ja PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes īsteno pilnvaras saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu, tās par to paziņo PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, EVTI un, ja pastāv potenciāls risks finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, arī ESRK.
- 3.b PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes vai pārvaldības sabiedrības izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm īstenojot 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, precizējot pieprasījuma iemeslus un informējot par to EVTI un, ja pastāv iespējami riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, arī ESRK.
- 3.c Ja PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nepiekrīt izpildīt 3.b punktā minēto pieprasījumu, tās par to informē pieprasījuma iesniedzējas kompetentās iestādes, EVTI un, ja ESRK tika informēta par šo pieprasījumu saskaņā ar 3.b punktu, arī ESRK, norādot nepieņemšanas iemeslus.

- 3.d Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 3.b un 3.c punktu, EVTI bez nepamatotas kavēšanās sniedz atzinumu PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par pilnvaru īstenošanu saskaņā ar panta 2. punkta b) apakšpunktu. EVTI šo atzinumu paziņo PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
- 3.e Ja PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nerīkojas saskaņā ar 3.d punktā minēto EVTI atzinumu vai neplāno ievērot minēto atzinumu, tās par to informē EVTI un pieprasījuma iesniedzējas kompetentās iestādes, norādot to neatbilstības vai nodoma neievērot atzinumu iemeslus. Ja rodas nopietni draudi ieguldītāju aizsardzībai, finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei un ja vien šāda publicēšana nav pretrunā PVKIU sertifikātu turētāju vai sabiedrības likumīgajām interesēm, EVTI var publiskot to, ka PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes neievēro vai neplāno ievērot tās atzinumu, kā arī šo kompetento iestāžu norādītos iemeslus, kāpēc tās neievēro vai neplāno ievērot atzinumu. EVTI analizē, vai ieguvumi no publicēšanas atsvērtu no minētās publicēšanas izrietošos lielākos draudus ieguldītāju aizsardzībai, finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei, un iepriekš paziņo kompetentajām iestādēm par šādu publicēšanu.

3.f Līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI izstrādā pamatnostādnes, kurās sniedz norādes, kas kompetentajām iestādēm palīdzētu īstenot savas 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, un norādes par situācijām, kurās varētu tikt iesniegti šā panta 3.b punktā un 98. panta 3. punktā minētie pieprasījumi. Izstrādājot minētās pamatnostādnes, EVTI ņem vērā šādas uzraudzības iestādes ieviešanās iespējamo ietekmi uz ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti citā dalībvalstī vai Savienībā. Šajās pamatnostādnēs atzīst, ka galvenā atbildība par likviditātes riska pārvaldību paliek PVKIU ziņā.”;

14) direktīvas 98. pantam pievieno šādus punktus:

“3. PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, ja tām ir pamatots iemesls to darīt, var pieprasīt PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm nekavējoties īstenot pilnvaras saskaņā ar 2. punktu, izņemot minētā punkta j) apakšpunktu, pēc iespējas precīzāk norādot pieprasījuma iemeslus un informējot par to EVTI un, ja pastāv iespējami riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, ESRK.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās informē PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, ESRK par īstenotajām pilnvarām un to konstatējumiem.

4. EVTI var pieprasīt, lai kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās iesniedz EVTI paskaidrojumus par konkrētiem gadījumiem, kuri rada nopietnus draudus ieguldītāju aizsardzībai, apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai rada riskus visas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei Savienībā.”;

15) direktīvas 101. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas gan savā starpā, gan ar EVTI un ESRK, kad vien tas ir vajadzīgs, lai izpildītu šajā direktīvā paredzētos pienākumus vai īstenotu pilnvaras, kas tām piešķirtas ar šo direktīvu vai ar valsts tiesību aktiem.”;

- b) panta 9. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ar mērķi nodrošināt vienādus šā panta un 20.a panta piemērošanas nosacījumus, EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai kompetentajām iestādēm noteiktu vienotas procedūras:

- a) sadarbībai vietējās pārbaudēs un izmeklēšanā, kā minēts 4. un 5. punktā; un
- b) informācijas apmaiņas kārtībai starp kompetentajām iestādēm, EUI, ESRK un ECBS dalībniekiem, ievērojot šīs direktīvas piemērojamos noteikumus.”;

16) direktīvas 102. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetento iestāžu labā, kā arī kompetento iestāžu norīkoti revidenti un eksperti ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Šis pienākums nozīmē, ka nevienai personai vai iestādei nedrīkst izpaust konfidenciālu informāciju, ko šīs personas saņem, pildot savus pienākumus, izņemot kopsavilkuma vai apkopojuma veidā un tā, ka nav iespējams identificēt konkrētus PVKIU, pārvaldības sabiedrības un depozitārijus (turpmāk minēti kā uzņēmumi, kas iesaistīti PVKIU darījumdarbībā), neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību vai nodokļu tiesību akti.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Šā panta 1. punkts un šā punkta pirmā un otrā daļa neliedz veikt informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un nodokļu iestādēm, kas atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī. Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to izpauž tikai saskaņā ar šīs daļas pirmo teikumu, ja kompetentās iestādes, kuras to ir izpaukušas, tam nepārprotami piekrīt.”;

17) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“110.a pants

Līdz ... [60 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam, kad EVTI saskaņā ar 13. panta 6. punktu ir sagatavojusi ziņojumu, Komisija sāk pārskatīt šajā direktīvā paredzēto noteikumu darbību un to piemērošanā gūto pieredzi. Minētajā pārskatīšanā novērtē šādus aspektus:

- a) to, cik efektīvas šīs direktīvas 7. un 8. pantā noteiktās atļauju piešķiršanas prasības ir attiecībā uz 13. pantā paredzēto deleģēšanas režīmu, un jo īpaši attiecībā uz nolūku novērst pastkastītes uzņēmumu veidošanu Savienībā;
- b) to, cik piemēroti ir PVKIU pārvaldības sabiedrību vai ieguldījumu sabiedrību vadības struktūrā iecelt vismaz vienu direktoru bez izpildpilnvarām vai neatkarīgu direktoru un kā tas ietekmē ieguldītāju aizsardzību;
- c) to prasību atbilstību, kas piemērojamas pārvaldības sabiedrībām, kuras pārvalda PVKIU pēc trešās personas iniciatīvas, kā noteikts 14. panta 2.a punktā, un vajadzību pēc papildu aizsardzības pasākumiem, lai novērstu minēto prasību apiešanu, un jo īpaši to, vai šīs direktīvas noteikumi par interešu konfliktiem ir efektīvi un piemēroti, lai identificētu, pārvaldītu, uzraudzītu un attiecīgā gadījumā atklātu interešu konfliktus, kas izriet no attiecībām starp pārvaldības sabiedrību un trešās personas iniciatoru;

18) direktīvas 112.a pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četrus gadu laikposmu no ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena].”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 12., 13., 14., 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 12., 13., 14., 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.”;

19) direktīvas I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas III pielikumu;

20) šīs direktīvas IV pielikumā iekļauto tekstu iekļauj kā IIA pielikumu.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ... [24 mēneši no šīs grozītajās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos pasākumus no ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas], izņemot pasākumus, ar kuriem transponē 1. panta 12. punktu un tos, ar kuriem transponē 2. panta 7. punktu attiecībā uz Direktīvas 2009/65/EK 20.a pantu, kurus tās piemēro no ... [36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja

I PIELIKUMS

Direktīvas I pielikuma 2. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

- “d) Aizdevumu izsniegšana AIF vārdā;
 - e) Īpašam nolūkam izveidotu vērtspapirizācijas struktūru apkalpošana.”.
-

II PIELIKUMS

“V PIELIKUMS

LIKVIDITĀTES PĀRVALDĪBAS INSTRUMENTI, KAS PIEEJAMI AIFP, KURI PĀRVALDA ATVĒRTUS AIF

1. Parakstīšanās, atpiršanas un atpakaļpiršanas apturēšana: parakstīšanās, atpiršanas un atpakaļpiršanas apturēšana nozīmē, ka uz laiku tiek aizliegta parakstīšanās uz fonda ieguldījumu apliecībām vai akcijām vai to atpakaļpiršana.
2. Atpakaļpiršanas ierobežojums: atpakaļpiršanas ierobežojums nozīmē pagaidām un daļēji ierobežot ieguldījumu apliecību turētāju vai akcionāru tiesības atpakaļpirkt savas ieguldījumu apliecības vai akcijas, lai ieguldītāji varētu atpakaļpirkt tikai noteiktu daļu no savām ieguldījumu apliecībām vai akcijām.
3. Brīdinājuma termiņu pagarināšana: brīdinājuma termiņu pagarināšana nozīmē pagarināt brīdinājuma termiņu, pārsniedzot fondam atbilstošu minimālo laikposmu, kādā ieguldījumu apliecību turētājiem vai akcionāriem, kad tie atpakaļpērk savas ieguldījumu apliecības vai akcijas, ir jāsniedz iepriekšējs brīdinājums fondu pārvaldniekiem.
4. Atpakaļpiršanas maksa: atpakaļpiršanas maksa nozīmē maksu iepriekš noteiktā diapazonā, kurā ņemtas vērā likviditātes izmaksas, ko ieguldījumu apliecību turētāji vai akcionāri maksā fondam, kad tie atpakaļpērk ieguldījumu apliecības vai akcijas, un kas nodrošina, ka pārējie fonda apliecību turētāji vai akcionāri netaisnīgi nenonāk nelabvēlīgā situācijā.
5. Mainīgu cenu noteikšana: mainīgu cenu noteikšana nozīmē iepriekš noteikta mehānisma izmantošanu, lai ieguldījumu fonda ieguldījumu apliecību vai akciju neto aktīvu vērtību koriģētu, piemērojot koeficientu (“mainīgo koeficientu”), kas atspoguļo likviditātes izmaksas.

6. Divējādu cenu noteikšana: divējādu cenu noteikšana nozīmē iepriekš noteiktu mehānismu, ar kuru nosaka parakstīšanās uz ieguldījumu fonda ieguldījumu apliecībām vai akcijām un to atpirkšanas un atpakaļpirkšanas cenas, koriģējot neto aktīvu vērtību uz vienu ieguldījumu apliecību vai akciju ar faktoru, kas atspoguļo likviditātes izmaksas.
 7. Vērtības samazinājuma novēršanas nodeva: vērtības samazinājuma novēršanas nodeva nozīmē maksu, ko ieguldījumu apliecību turētājs vai akcionārs iemaksā fondā brīdī, kad tas parakstās uz ieguldījumu apliecībām vai akcijām, atpērk tās vai atpakaļpērk tās, un tas fondam kompensē likviditātes izmaksas, kuras radušās minētā darījuma apjoma dēļ, un kas nodrošina, ka citi apliecību turētāji vai akcionāri netaisnīgi nenonāk nelabvēlīgā situācijā.
 8. Atpakaļpirkšana natūrā: atpakaļpirkšana natūrā nozīmē fonda turēto aktīvu nodošanu naudas iemaksas vietā, lai apmierinātu ieguldījumu apliecību turētāju vai akcionāru atpakaļpirkšanas pieprasījumus.
 9. Norobežotie konti: norobežotie konti nozīmē atsevišķu aktīvu, kuru ekonomiskās vai juridiskās iezīmes ir būtiski mainījušās vai kļuvušas neskaidras ārkārtas apstākļu dēļ, nošķiršanu no citiem fonda aktīviem.”
-

III PIELIKUMS

Direktīvas I pielikuma A saraksta 1.13. punktu aizstāj ar šādu:

<p>“1.13. Ieguldījumu apliecību atpiršanas un atpakaļpiršanas procedūras un nosacījumi un apstākļi, kādos drīkst apturēt parakstīšanos, atpiršanu un atpakaļpiršanu vai drīkst aktivizēt citus likviditātes pārvaldības instrumentus.</p>		<p>1.13. Ieguldījumu apliecību atpiršanas un atpakaļpiršanas procedūras un nosacījumi un apstākļi, kādos drīkst apturēt parakstīšanos, atpiršanu un atpakaļpiršanu vai drīkst aktivizēt citus likviditātes pārvaldības instrumentus Ja ieguldījumu sabiedrībai ir dažādas ieguldījumu kategorijas, informācija par to, kā ieguldījumu apliecību turētājs var pāriet no vienas kategorijas uz citu, un šādos gadījumos piemērojamie maksājumi.”</p>
---	--	--

IV PIELIKUMS

“IIA PIELIKUMS

PVKIU PIEEJAMIE LIKVIDITĀTES PĀRVALDĪBAS INSTRUMENTI

1. Parakstīšanās, atpirkšanas un atpakaļpirkšanas apturēšana: parakstīšanās, atpirkšanas un atpakaļpirkšanas apturēšana nozīmē, ka uz laiku tiek aizliegta parakstīšanās uz fonda ieguldījumu apliecībām vai akcijām vai to atpakaļpirkšana.
2. Atpakaļpirkšanas ierobežojums: atpakaļpirkšanas ierobežojums nozīmē pagaidām un daļēji ierobežot ieguldījumu apliecību turētāju vai akcionāru tiesības atpakaļpirkt savas ieguldījumu apliecības vai akcijas, lai ieguldītāji varētu atpakaļpirkt tikai noteiktu daļu no savām ieguldījumu apliecībām vai akcijām.
3. Brīdinājuma termiņu pagarināšana: brīdinājuma termiņu pagarināšana nozīmē pagarināt brīdinājuma termiņu, pārsniedzot fondam atbilstošu minimālo laikposmu, kādā ieguldījumu apliecību turētājiem vai akcionāriem, kad tie atpakaļpērk savas ieguldījumu apliecības vai akcijas, ir jāsniedz iepriekšējs brīdinājums fondu pārvaldniekiem.
4. Atpakaļpirkšanas maksa: atpakaļpirkšanas maksa nozīmē maksu iepriekš noteiktā diapazonā, kurā ņemtas vērā likviditātes izmaksas, ko ieguldījumu apliecību turētāji vai akcionāri sedz fondam, kad tie atpakaļpērk ieguldījumu apliecības vai akcijas, un kas nodrošina, ka pārējie fonda apliecību turētāji vai akcionāri netaisnīgi nenonāk nelabvēlīgā situācijā.
5. Mainīgu cenu noteikšana: mainīgu cenu noteikšana nozīmē iepriekš noteiktu mehānismu, ar kuru ieguldījumu fonda ieguldījumu apliecību vai akciju neto aktīvu vērtību koriģē, piemērojot koeficientu (“mainīgo koeficientu”), kas atspoguļo likviditātes izmaksas.

6. Divējādu cenu noteikšana: divējādu cenu noteikšana nozīmē iepriekš noteiktu mehānismu, ar kuru nosaka parakstīšanās uz ieguldījumu fonda ieguldījumu apliecībām vai akcijām un to atpirkšanu un atpakaļpirkšanas cenas, koriģējot neto aktīvu vērtību uz vienu ieguldījumu apliecību vai akciju ar faktoru, kas atspoguļo likviditātes izmaksas.
7. Vērtības samazinājuma novēršanas nodeva: vērtības samazinājuma novēršanas nodeva nozīmē maksu, ko ieguldījumu apliecību turētājs vai akcionārs iemaksā fondā brīdī, kad tas parakstās uz ieguldījumu apliecībām vai akcijām, atpērk tās vai atpakaļpērk tās, un tas fondam kompensē likviditātes izmaksas, kuras radušās minētā darījuma apjoma dēļ, un kas nodrošina, ka citi apliecību turētāji vai akcionāri netaisnīgi nenonāk nelabvēlīgā situācijā.
8. Atpakaļpirkšana natūrā: atpakaļpirkšana natūrā nozīmē fonda turēto aktīvu nodošanu naudas iemaksas vietā, lai apmierinātu ieguldījumu apliecību turētāju vai akcionāru atpakaļpirkšanas pieprasījumus.
9. Norobežotie konti: norobežotie konti nozīmē atsevišķu aktīvu, kuru ekonomiskās vai juridiskās iezīmes ir būtiski mainījušās vai kļuvušas neskaidras ārkārtas apstākļu dēļ, nošķiršanu no citiem fonda aktīviem.”
